

LA DELICADÍSSIMA SITUACIÓ POLITICA DEL MOMENT

Dictamen parlamentari i carta de Strauss

Han estat facilitats els textos del Dictamen de la Comissió parlamentària dels 21 i de les denúncies formulades per Daniel Strauss a S. E. el President de la República

EL DICTAMEN

Madrid, 26. — El president de la Cambra, en acabar la sessió d'ahir, diuen, en rebre els periodistes, els manifestos que el Govern havia donat ordres terminants a la Cambra perquè deixi publicar el Dictamen de la Comissió, sempre i quan es publiqui íntegrament. L'inscripció a continuació:

La Comissió Especial designada per acord de la Cambra, fecha 23 del actual, ha examinat la documentació que ha sido remitada a las Cortes por el señor Ministro de Trabajo, Justicia y Sanidad, y que a su vez le ha sido entregada por el señor Presidente de la Cámara, la que comprende los siguientes documentos.

1.º Sobre a Don Alcalá Zamora, presidente de la República de España.—Madrid.—España. Spanlen.

2.º Carta fechada en cinco de Septiembre del 1935, con membrete impreso que dice Daniel Strauss y una firma manuscrita con el mismo nombre y apellido y dirigida a su Excelencia señor Alcalá Zamora, Presidente de la República Española, Madrid, España. También se remiten los documentos que se acompañaban a la indicada carta y que son los siguientes:

1.º Un escrito a máquina, sin fecha ni firma que lo autorice, compuesto de 2 hojas sueltas en el que se hace una extensa relación de lo ocurrido para la implantación del juego «Straperlo» en San Sebastián.

2.º Una copia fotográfica de una carta en alemán y copia fotográfica también de su traducción al castellano, dirigida el doce del seis del treinta y cuatro desde Scheveningen a don Juan Pich y Pon, sub-Secretario de Marina, Ministerio de Marina, Madrid.

3.º Otro documento, que tampoco aparece firmado por nadie y que se dice contrato hecho por don Juan Pich y Pon en sus oficinas de Plaza de Cataluña, nueve. El contrato supuesto, o real, está encabezado en la ciudad de Barcelona a veinticinco de Junio de mil novecientos treinta y cuatro.

4.º Dos copias fotográficas en dos hojas cada una que tienen el número 63039 con la declaración de que no se prohíbe el juego de sociedad denominado «Straperlo», con diversos informes y la firma del ministro de la Gobernación Rafael Salazar Alonso, puesto en 25 de agosto.

5.º Copia fotográfica de un recibo de tres mil pesetas de D. Antonio Fornis Torrell, abogada, extendido en Barcelona en 7-7-34 a favor de don Daniel Strauss y copia también fotográfica de la minuta a que hace referencia.

6.º Copia de una carta a don Antonio Fornis, abogado, fechada en 10 de Julio de 1934, remitiéndole a don Daniel Strauss la minuta y el recibo a que se refiere el número anterior.

7.º Copia fotográfica de un sobre dirigido al señor Strauss, Hotel Colón, y en cuya solapa de cierre lleva un membrete que dice: J. Pich, Barcelona.

8.º Una copia de un documento que no aparece suscrito ni autorizado por nadie, que comienza: He recibido de don Juan Pich y Pon la cantidad de 75.000 pesetas, que me adeuda don Aurelio Lerroux, por los conceptos siguientes:

9.º Copia fotográfica de nota de liquidación del International Banking Corporation, extendido el día 12 de Julio de 1934, por compra, a don Daniel Strauss, de mil florines holandeses.

10. Copia fotográfica de la factura número 7921, de la Casa J. G. Giraud, S. A., fechada el día 14 de agosto de 1934, por compra que hacia don Daniel Strauss de un reloj de oro, moneda cien francos suizos, cuyo importe es de 2.800 pesetas.

11. Copia fotográfica de la factura número 7922, de la Casa J. G. Giraud, S. A., fechada el día 23 de agosto de 1934, por compra que hacia don Daniel Strauss de un reloj de oro, y por importe de 2.600 pesetas.

12. Copia fotográfica de una carta dirigida por don E. Benzo a don Daniel Strauss, en papel membrete, que dice: «El Sub-Secretario de la Gobernación, Particular», y lleva fecha 29-8-34, manifestándole que se ha autorizado, con carácter general y como vía de ensayo, el juego de salón denominado «Straperlo».

13. Una copia fotográfica de un telegrama urgente dirigido a don Daniel Strauss, Hotel Londres, diciéndole: «Mandame hoy mismo 100.000 pesetas para efectuar pagos mañana, Santiago».

14. Cópia fotográfica y copia manuscrita, hecha en papel con membrete Daniel Strauss, de una carta dirigida a este señor en 10-9-34 por

don Santiago Vinardell confirmando el telegrama anterior y copia del sobre en que fue remitida aquella carta.

15. Copia del oficio dirigido por el Sr. Gobernador Civil de San Sebastián a 10-9-34 autorizando el uso de los aparatos «Straperlo».

16. Copia fotográfica de un recibo suscrito por F. Rojo, que dice: He recibido de don Daniel Strauss cincuenta mil pesetas para entregar en Madrid al señor Vinardell. San Sebastián, 12-9-34.

17. Copia fotográfica de la copia de una carta dirigida por el señor Strauss al señor Pich, escrita en 22-9-34. La copia tiene el membrete del Hotel Ritz, Madrid.

18. Una carta contrato original, fechada en Madrid en 26-9-34, con membrete Daniel Strauss, Madrid, suscrita por este señor y don Paulino Uzcudun, estableciendo la participación de éste en los beneficios que puedan obtenerse con la implantación en España de la patente de juego de sociedad denominada «Straperlo».

19. Copia fotográfica de una carta dirigida a don Joaquín Gasa, suscrita también por el señor Strauss y en papel de su membrete, en 23-9-34, señalando la participación de los beneficios a obtener del juego de sociedad denominado «Straperlo».

20. Copia fotográfica de una carta con membrete Daniel Strauss, Madrid, suscrita en 26-9-34 por el propio señor Strauss y que carece de otra dirección que señor don... en la que también se concede una participación en el juego indicado. En esta carta por encima y en escritura corriente lleva el nombre de don Aurelio Lerroux.

21. Copia fotográfica de un telegrama dirigido a don Aurelio Lerroux, fecha 21-11-34, dirigido desde Barcelona por don Daniel Strauss, supliéndole la entrega las «cincuenta» que le dió el primero de Noviembre de 1934 y las veinticuatro destinadas a Eduardo Benzo. A este telegrama va unido un manuscrito en papel de su membrete, en el que se dice que se trata que Aurelio Lerroux devolviera 25.000 pesetas destinadas a Eduardo Benzo.

22. Otro telegrama y copia fotográfica dirigido a Aurelio Lerroux, O'Donnell, 9, fecha 22-11-34, en el que se dice: Habiendo esperado hasta hoy inútilmente por el permiso, salgo inmediatamente para Madrid y... Strauss.

23. Un recibo firmado por don Daniel Strauss declarando haber recibido de don Luis Terner y Casas la cantidad de 75.000 pesetas que adeuda don Aurelio Lerroux por los conceptos siguientes: 25.000 pesetas que entrego para entregárselas a don Eduardo Benzo y las restantes 50.000 pesetas por el compromiso contraído por el citado señor Lerroux, de pagarme dicha cantidad si por todo el día primero de noviembre del corriente año no se había concedido el permiso para instalar y funcionar el mencionado juego «Straperlo». Esta fecha en Barcelona en 12-12-34. Luis Terner es el apoderado de don Juan Pich y Pon. Los conceptos que se especifican son los mismos que tiene el documento número ocho.

24. Una carta original del International Banking Corporation, dirigida en 17-12-34 a D. Daniel Strauss y doña Frieda Strauss, indistintamente, para manifestarles que de acuerdo con sus deseos han abierto una cuenta a nombre de estos señores por un importe inicial de 75.000 pesetas y que han abonado en la misma como primera partida.

25. Copia fotográfica de un telegrama imposible de leer, pero que tiene una nota manuscrita en el que se dice: «Aurelio, piensa telefonar urgente Valencia, dando prisa su amigo. Saludos Vinardell».

26. Copia fotográfica de un artículo periodístico titulado «Strauss en Madrid. El negocio del juego en San Sebastián».

27. Copia fotográfica de un artículo del «Socialista», que se titula «Autorización y desautorización. Un enigma que debe descubrirse».

28. Una carta del señor E. Bourlier, de la Haya a S. E. Alcalá Zamora, Presidente de la República Española, en 8-10-35, pidiendo a S. E. la devolución con el envío de todos los documentos anteriores que su cliente don Daniel Strauss le había enviado con su carta del 5-9-35.

Después de examinados los documentos números 4, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 21, 22 y 25, no habiéndose advertido los restantes, los unos por innecesarios y otros por exigencias de la rapidez del dictamen, comprobado el artículo publicado en «El Socialista» correspondiente al 16-9-34, artículo reseñado bajo número 26, habiendo recibido previo requerimiento las declaraciones de don

Eduardo Benzo y don Emeterio Muga, gobernador civil de Guipúzcoa, y por orden de sus jefes, la de los guardias civiles Espinosa Madrid Murriana y Julio Mendo Arenas, y por su comparecencia voluntaria las de don Luis Salazar Villalonga, don Rafael Picavea, don Ricardo Samper Ibañez, don Rafael Salazar Alonso, don Eloy Vaquero y don Sigridio Blasco Ibañez y habiéndose llevado a cabo la averación y diligencias practicadas de los siguientes documentos: el expediente instruido en la Dirección General de Seguridad, con motivo de la instancia presentada por don Daniel Strauss para la explotación del juego denominado «Straperlo». El instruido en el Gobierno civil de Guipúzcoa, con motivo de la instancia del mismo don Daniel Strauss, solicitando autorización para instalar en el Gran Casino de San Sebastián dos aparatos marca «Straperlo», un cheque del International Banking Corporation por trece mil pesetas, ingresado por el señor Strauss, extendido a nombre de don Juan Pich y Pon y recibo efectivo por este.

Los originales de los telegramas a que se refieren los reseñados en los números trece y veintinueve de la anterior relación de documentos, una información extendida por el jefe de la Sección de Orden Público del Ministerio de la Gobernación, fecha 24 de los corrientes, ha sido visto bueno del señor Ministro, cuando constar entre otros extremos, que en la sección de Orden Público a que correspondiera en todo caso la tramitación, no aparece instancia o documento alguno suscrito por don Daniel Strauss o por persona alguna que llevase su representación, ni antecedente alguno relativo a la tramitación de expediente incoado por dicho señor ni por persona autorizada suya, y haber recibido un oficio del señor Ministro de la Gobernación acompañando dicha información.

Un oficio de la Dirección General de Seguridad haciendo constar que no aparece antecedente alguno en dicha Dirección que haga referencia a don Daniel Strauss, a excepción del expediente que oportunamente se entregó a la comisión. Una certificación del Delegado-jefe del Centro Telefónico de Madrid haciendo constar la fecha en que por la Dirección General de Seguridad se cursaron telegramas a las autoridades provinciales y regionales, comunicando por orden del ministro de la Gobernación que había sido prohibido el juego de salón denominado «Straperlo», cuyo funcionamiento había pretendido don Daniel Strauss.

Un oficio de la Compañía Telefónica Nacional de España, en relación con el telefonema que figura reseñado con el número 25 en la relación de documentos que acompaña la denuncia del que resulta que el teléfono desde el que se tramitó el telefonema podría ser el 1937 que corresponde a don Santiago Vinardell. Varios números del periódico «El Socialista» del mes de septiembre del 1934 en los que aparecen artículos relativos al negocio del juego en San Sebastián. Un número del periódico «La Almodinana», de Palma de Mallorca, correspondiente al 10-11-34. Una hoja del mismo periódico correspondiente al 4-12-34.

(Pasa a la pág. 7.)

GUIO DEL MOMENT

Kores d'energia i serenitat

Aquí tenim el dictamen de la Comissió parlamentària dels 21 i la carta de denúncia de l'aventurer Strauss al senyor President de la República. Hem de dir en veritat que per a nosaltres ha resultat penós de donar-li publicitat, de llançar al mig del carrer els noms d'uns homes embolicats d'acusacions i requizats de tota aquesta fangosa i trista brutícia que destilla l'escrit de l'holandès.

Presentem una fi així en els homes i organitzacions que s'han remogut entorn del senyor Lerroux. Pot haver-nos doïgut —es doloros sempre veure caure homes en el lloc del deshonra— però no ens ha estranyat. A la base mateixa del conjunt de la situació política hi havia el cor de l'odi, de la batza passió, de la revengia i de la concupiscència. Al final d'un procés fatal, havia de venir —en aquesta forma o en una altra— l'esfondrament.

I bé. Les responsabilitats polítiques estan en pública discriminació i el Parlament —en les seves acaballes— haurà de canalitzar-les. Les judicials hauran de discernir-les al seu moment els Tribunals de justícia adequats. Per ara, no cal insistir més, que seria tipolègic en el jang. Es doloros que la República hagi hagut de viure una hora com aquesta. En qualsevol situació política, mereixia altres hores que aquestes que acaben d'avergonyir-nos a tots. No han faltat advertiments.

El que cal ara és superar coratjament el desastre: el règim té la necessària vitalitat per a fer-ho. En aquest sentit res no ha de fer-nos perdre la fe ni l'optimisme i, des dels nostres camps d'oposició, amb germanes perseguides i empresonats, amb la dura prova de llargues jornades de dolor, volem proclamar ben alta veu que la nostra en els destins al règim.

Per la mateixa turbulència de les passions desfermades i de les apèties despiertes en l'ombra, les esquerres republicanes hem de mantenir-nos en un estat de perfecta i conscient serenitat. Per damunt de l'anecdota i de l'incident hi ha una posició ciutadana i un problema polític a resoldre. Les masses republicanes han dit, en un recent acte memorable, que pensen i que volen. Cap estridència ni apassionament no ha d'allunyar-nos de la posició presa, del programa definit i del quadre solidament format.

La força de les esquerres serà tant més intensa quant més inalterable sigui la seva energia i conscient serenitat davant les hores que passen, plenes de possibilitats i, per això mateix, perilloses.

LA CARTA

MADRID, 26. — Escrit enviat per Daniel Strauss al President de la República:

«Carta dirigida al Sr. Presidente de la República.

DANIEL STRAUSS
Costuinlaan, n.º 24
La Haya (Holanda)

S. E. Señor Alcalá Zamora, Presidente de la República Española, Madrid (España).

Muy Sr. mío:

Adjunto le mando a usted una copia de una documentación, pudiendo usted ver de que se trata. Me dirijo a usted, señor Presidente, como jefe del Gobierno español, para que usted tenga la bondad de ver que se haga justicia. Durante mi estancia en España fui, como usted lo verá por la documentación adjunta, engañado al grado que estoy casi arruinado. Los personajes que intervinieron en este asunto, así como el Gobierno mismo, son responsables de este asunto tan escandaloso.

Yo quisiera evitar un escándalo muy grande, y por lo mismo le estimare mucho tenga la bondad de ayudarme en este asunto, pues no se trata de un negocio con personas particulares, sino con personajes del Gobierno español mismo, como lo verá usted por la documentación adjunta. Yo no soy español y había pensado presentar este asunto al Juzgado y al Parlamento español, pero quisiera evitar todo esto mientras no me diga usted si me puede ayudar o no.

Espero, señor Presidente, que tenga usted la bondad de tomar este asunto en sus manos, y tengo la seguridad que usted verá que se me haga justicia, y se me devuelva cuanto me diga una parte de lo que me ha costado este asunto.

Agradezco su pronta contestación, y anticipándole las gracias, quedo de usted, muy, afectuoso y s. s.

Daniel Strauss. (Rubricat.)

RELACION DEL ESCRITO

Hacia el 15 de mayo de 1934 el señor Joaquín Gasa, propietario del Teatro Olympia, de Barcelona, me presentó al Sr. Pich y Pon, Sub-Secretario de la Marina de entonces. Este me pidió enviar la mesa de juego inmediatamente al Hotel Ritz de Madrid donde el Sr. Pich y Pon reservó entonces el mismo salón para esta mesa. Luego confió la instalación de la mesa a los Sres. Gasa y Paulino Uzcudun, boxeador, estando yo obligado a volver a Holanda para traer a la demanda de Pich y Pon una suma importante de dinero. A la vez Pich y Pon me presentaron en el Hotel Ritz a Aurelio Lerroux, sobrino e hijo adoptivo de Alejandro Lerroux, primer ministro y ministro de la Guerra en España y a Miguel Galante, oficial en el ejército español, amigo íntimo de Aurelio y Alejandro Lerroux. Entonces monté la mesa en el Hotel delante de los señores Pich y Pon, Galante, Gasa, Paulino Uzcudun y Aurelio Lerroux. La mesa les gustó a todos y se convencieron de que se trataba de un verdadero juego de destreza. Luego estudiamos la cuestión del programa que teníamos que someter a las autoridades para obtener la autorización del juego. El Sr. Aurelio Lerroux propuso obtener el mismo esta

autorización por medio de las relaciones que tenía personalmente, así como su padre, el Sr. Alejandro Lerroux con el Sr. Rafael Salazar Alonso, entonces ministro de Gobernación, ahora alcalde de la villa de Madrid, y todos los funcionarios de las importantes administraciones a quienes había que dirigirse a ese efecto.

Pich y Pon se encargó de prometer 100.000 pesetas a Salazar Alonso y 50.000 al Sub-Secretario Eduardo Benzo, sumas que debían ser remitidas después de la obtención del permiso Pich y Pon me pidió además 300 a 400.000 pesetas para repartirlas entre otros funcionarios. Este dinero no ha sido remitido a Pich y Pon; Aurelio Lerroux habiendo expresamente declarado que Pich y Pon había propuesto el dividir estas sumas importantes entre el mismo, Aurelio Lerroux y Galante. Aurelio Lerroux declaró remitir personalmente el dinero a los ministros.

Galante fue el encargado de negociar con el Jefe de Policía de España, Valdivia, su amigo íntimo. Este debía también recibir de Galante 50.000 pesetas una vez la autorización concedida. En remuneración de estos tratos con Valdivia, 50.000 pesetas fueron también prometidas a Galante, el cual obtuvo 12.500 de esa suma. A la demanda de Galante i Aurelio Lerroux, Valdivia vino entonces el día convenido a la una de la mañana al Hotel Ritz para ver el aparato. Este le gustó a él también y al día siguiente formó una comisión técnica y una comisión jurídica encargada de examinar el aparato en presencia del Sr. Aurelio Lerroux. Cuando los miembros de la comisión se marcharon, Aurelio Lerroux me pidió enviase por medio de Vinardell, periodista bien conocido, una suma de 10.000 pesetas a casa del presidente de una de las comisiones para que hiciera un informe favorable. Como no tenía más que 5.000 pesetas en el bolsillo, me prestó el Sr. Uzcudun 5.000 pesetas más. Esta suma fue remitida a Vinardell, que la llevó en taxi a casa del presidente, quien, sin embargo, les rechazó, alegando la presencia de Aurelio Lerroux durante el examen de la mesa. Vinardell es un periodista y me declaró formalmente que además de Aurelio Lerroux él estaba también a mi disposición en calidad de representante de Alejandro Lerroux y Pich y Pon. Me contó también que era amigo íntimo de Alejandro Lerroux y su nombre de confianza. Vinardell debía recibir 25.000 pesetas por sus servicios, de las cuales recibió, efectivamente, 13.500.

Dos días después, Aurelio Lerroux me dijo haber oído por Valdivia que las conclusiones de las comisiones jurídica y técnica eran completamente favorables. Luego recibí la visita de Pich y Pon, que quería entenderse conmigo sobre los beneficios posibles. Exigí una participación del 50 por 100 para el mismo, Alejandro y Aurelio Lerroux, que aceptó. Esta conversación tuvo lugar en el salón de lectura del Hotel Ritz. Aurelio Lerroux venía todos los días a eso de las 4 de la tarde al Hotel Ritz y me prometió el obtener la autorización en un día o dos. Así me hicieron esperar de día en día hasta el momento que supe que tenía que marcharme aquella misma tarde a Barcelona con Pich y Pon, Gasa y Paulino Uzcudun para establecer un contrato en las oficinas de Pich y Pon y fundar una Sociedad Anónima. Esto tuvo lugar y me costó unos miles de pesetas, todos habiendo viajado a costa mía. El domingo siguiente, Pich y Pon hizo venir a sus oficinas unos Sres. Badia i Terner, sus apoderados, acompañados del abogado Torrell y de otras personas, así como los Sres. Gasa, Paulino Uzcudun, Santiago Vinardell y yo mismo. Y entonces fue cuando el contrato privado se estableció. Este fue firmado por Pich y Pon, Gasa, Paulino Uzcudun y yo mismo. El contrato concedía el 50 por 100 a Pich y Pon, Alejandro Lerroux y Aurelio Lerroux. Luego, todos volvimos a Madrid, siempre a costa mía. Mi nuevo automóvil, que conducía a Paulino Uzcudun y Gasa, sufrió un percance en el camino. Mis entrevistas diarias con Aurelio Lerroux continuaban; me contaba cada día que estudiaba la cuestión con Alejandro Lerroux, que estaba de acuerdo, pero que quería saber con toda urgencia el por ciento de ganancia concedida a él y a su padre. Estaba entusiasmado con Pich y Pon porque todavía no había fijado la comisión que él y su padre debían tener aunque mi firma figuraba ya en el contrato.

Aurelio Lerroux me hizo venir, así com a varias otras personas, a San Rafael, para discutir sobre las ganancias que él y su padre debían obtener. Se decidió en la casa de su padre en San Rafael que este tendría 25 %, Pich y Pon 10 %, Aurelio Lerroux 5 %, 5 % a Gasa y 5 por ciento a Paulino; así quedaba 40 por ciento para mí. Pich y Pon no estaba de acuerdo con la repartición de mil 50 %, no queriendo dar un tanto a Vinardell ni a Galante. Pero Aurelio Lerroux mantuvo el tanto de Galante y Santiago Vinardell.

Como en mi opinión esas promesas y la cuestión en general marchaban lentamente, y como los gastos eran enormes porque tenía que subvenir constantemente a las necesidades de todos los interesados (que se elevaban a miles de pesetas), decidí unas cuantas veces volverme a Holanda, donde me proponían negocios importantes. Cada vez cumplí mi billete y envié mi equipaje; pero cada vez Aurelio Lerroux lograba convencerme de esperar un poco más de tiempo y siempre me detenía. Cada vez me hacía perder dinero a causa del billete de la expedición del equipaje, lo que se puede confirmar por la Sociedad de Wagons-lits en Madrid. Después de haber detenido durante varias semanas a causa de todas estas promesas, Aurelio Lerroux se marchó súbitamente un día a San Juan de Luz, en Francia. La víspera de su partida fue a casa de Salazar Alonso y de Benzo por la noche para conseguir la autorización y me dijo que Salazar Alonso me la tramitaba; me aseguró que la estaba tramitando, que tendría seguramente la autorización, y que Vinardell iría el día siguiente a casa de Salazar Alonso, a buscarla. Entre tanto, Aurelio Lerroux marchó a San Juan de Luz. Vinardell fue a casa de Salazar Alonso y de Benzo y ambos declararon que querían ver el juego antes de dar la autorización. Los señores Salazar Alonso y Benzo dijeron a Vinardell de traer la mesa a media noche al Ministerio. La mesa de juego, en efecto, fue transportada aquella misma noche, por el camión del Hotel Ritz, acompañada de empleados de este Hotel, a la oficina del señor Benzo, y esto a medianoche. Fue invitado por el ministro Salazar Alonso y por el Sr. Benzo a mostrarme personalmente la mesa. La demostración tuvo lugar entre las 1 y las 2 de la mañana en presencia de Salazar Alonso, Benzo y Vinardell. Todos pudieron convencerse de que se trataba de un juego de destreza. El ministro Salazar Alonso y el señor Benzo guardaron el aparato haciéndome saber que el ministro no quería decidir la cuestión el solo, que en su opinión no veía obstáculo ninguno, pero tenía que tener el consentimiento del primer ministro, Ricardo Samper. Como Aurelio Lerroux estaba de viaje y como no quería yo esperar más tiempo, me decidí de nuevo a volver a Holanda. Durante todo este tiempo tuve que examinar dos negocios importantes que me proponían en Bruselas, para el cual me habían ya dado la autorización y en el que tenía participación de 50 por 100. Para eso necesitaba un capital de un millón y medio de francos belgas.

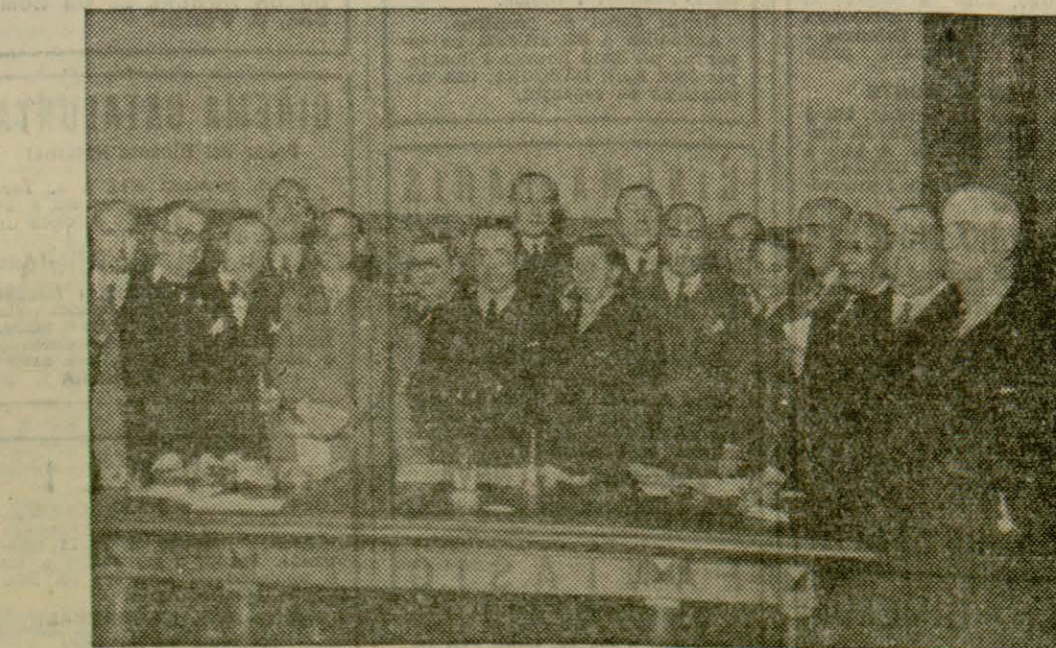
Me propuso ese negocio la Casa Hal-Alai de Barcelona, pero como tenía constantemente promesas formales de Aurelio Lerroux y de su padre, me dije convencer y me quedé. Pasando de mi viaje a Holanda por San Sebastián, encontré a Aurelio Lerroux, que me convenció una vez más de venir con Paulino a San Juan de Luz; allí me convenció otra vez más de quedarme en España, porque, decía, su padre y él, ciertamente regularían la cuestión. Hice volver mi equipaje y me reembolsaron el precio del billete. Hice saber a Aurelio que Salazar Alonso deseaba tener el consentimiento del primer ministro, Samper. Aurelio Lerroux respondió que su mejor amigo era también el mejor amigo Samper, y que se trataba de Sigridio Blasco. Samper aceptaría sin titubear todo negocio que Blasco le recomendase. Estábamos sentados Aurelio Lerroux, Maillo, su cuñado Paulino y yo en un pequeño café de San Juan cuando Aurelio Lerroux propuso telefonar en seguida a Blasco a Valencia. Obtuvimos la comunicación pagada por mí, pero no se oía bien. La noche siguiente el jefe de policía que estaba en el teatro de San Sebastián en compañía de Alejandro y Aurelio Lerroux y de su familia, me telefonó al Hotel María Cristina y me dijo que fuera al día siguiente al Hotel de Londres, donde estos señores debían almorzar. De allí Aurelio

com a varias otras personas, a San Rafael, para discutir sobre las ganancias que él y su padre debían obtener. Se decidió en la casa de su padre en San Rafael que este tendría 25 %, Pich y Pon 10 %, Aurelio Lerroux 5 %, 5 % a Gasa y 5 por ciento a Paulino; así quedaba 40 por ciento para mí. Pich y Pon no estaba de acuerdo con la repartición de mil 50 %, no queriendo dar un tanto a Vinardell ni a Galante. Pero Aurelio Lerroux mantuvo el tanto de Galante y Santiago Vinardell.

Como en mi opinión esas promesas y la cuestión en general marchaban lentamente, y como los gastos eran enormes porque tenía que subvenir constantemente a las necesidades de todos los interesados (que se elevaban a miles de pesetas), decidí unas cuantas veces volverme a Holanda, donde me proponían negocios importantes. Cada vez cumplí mi billete y envié mi equipaje; pero cada vez Aurelio Lerroux lograba convencerme de esperar un poco más de tiempo y siempre me detenía. Cada vez me hacía perder dinero a causa del billete de la expedición del equipaje, lo que se puede confirmar por la Sociedad de Wagons-lits en Madrid. Después de haber detenido durante varias semanas a causa de todas estas promesas, Aurelio Lerroux se marchó súbitamente un día a San Juan de Luz, en Francia. La víspera de su partida fue a casa de Salazar Alonso y de Benzo por la noche para conseguir la autorización y me dijo que Salazar Alonso me la tramitaba; me aseguró que la estaba tramitando, que tendría seguramente la autorización, y que Vinardell iría el día siguiente a casa de Salazar Alonso, a buscarla. Entre tanto, Aurelio Lerroux marchó a San Juan de Luz. Vinardell fue a casa de Salazar Alonso y de Benzo y ambos declararon que querían ver el juego antes de dar la autorización. Los señores Salazar Alonso y Benzo dijeron a Vinardell de traer la mesa a media noche al Ministerio. La mesa de juego, en efecto, fue transportada aquella misma noche, por el camión del Hotel Ritz, acompañada de empleados de este Hotel, a la oficina del señor Benzo, y esto a medianoche. Fue invitado por el ministro Salazar Alonso y por el Sr. Benzo a mostrarme personalmente la mesa. La demostración tuvo lugar entre las 1 y las 2 de la mañana en presencia de Salazar Alonso, Benzo y Vinardell. Todos pudieron convencerse de que se trataba de un juego de destreza. El ministro Salazar Alonso y el señor Benzo guardaron el aparato haciéndome saber que el ministro no quería decidir la cuestión el solo, que en su opinión no veía obstáculo ninguno, pero tenía que tener el consentimiento del primer ministro, Ricardo Samper. Como Aurelio Lerroux estaba de viaje y como no quería yo esperar más tiempo, me decidí de nuevo a volver a Holanda. Durante todo este tiempo tuve que examinar dos negocios importantes que me proponían en Bruselas, para el cual me habían ya dado la autorización y en el que tenía participación de 50 por 100. Para eso necesitaba un capital de un millón y medio de francos belgas.

Me propuso ese negocio la Casa Hal-Alai de Barcelona, pero como tenía constantemente promesas formales de Aurelio Lerroux y de su padre, me dije convencer y me quedé. Pasando de mi viaje a Holanda por San Sebastián, encontré a Aurelio Lerroux, que me convenció una vez más de venir con Paulino a San Juan de Luz; allí me convenció otra vez más de quedarme en España, porque, decía, su padre y él, ciertamente regularían la cuestión. Hice volver mi equipaje y me reembolsaron el precio del billete. Hice saber a Aurelio que Salazar Alonso deseaba tener el consentimiento del primer ministro, Samper. Aurelio Lerroux respondió que su mejor amigo era también el mejor amigo Samper, y que se trataba de Sigridio Blasco. Samper aceptaría sin titubear todo negocio que Blasco le recomendase. Estábamos sentados Aurelio Lerroux, Maillo, su cuñado Paulino y yo en un pequeño café de San Juan cuando Aurelio Lerroux propuso telefonar en seguida a Blasco a Valencia. Obtuvimos la comunicación pagada por mí, pero no se oía bien. La noche siguiente el jefe de policía que estaba en el teatro de San Sebastián en compañía de Alejandro y Aurelio Lerroux y de su familia, me telefonó al Hotel María Cristina y me dijo que fuera al día siguiente al Hotel de Londres, donde estos señores debían almorzar. De allí Aurelio

(Pasa a la pág. 7.)

La Comissió parlamentària dels 21, que ha emès el sensacional dictamen que reproduïm en aquesta mateixa pàgina.

(Express-Foto)

TEATRES

GRAN TEATRE DEL LICEU

Teléfono 25072

Temporada d'hivern

Gran Compañia d'Opera
Queda obert l'abonament. Als se-
nyors abonats antics els seran re-
servats llocs localitats fins el
dia 10.

TEATRE BARCELONA

Compañia DIAZ - ARTIGAS - COLLADO

Avui, tarda, a les 3.30. Sessió
popular. L'obra de Lope de Vega:
San Isidro Labrador

A les 6 i a les 10.15, el gran
èxit:

SIETE MUJERES

DIMARTS, estrena de JULIETA
I ROMEO, de Josep M. Peman.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Compañia de comedies valen-
cianas dirigida per PEPE ALBA

Avui, tarda, a les 4.15. En-
trada i butaca, 2.50 ptes.

POBRES, PERO HONRAETS

ELS ESTUDIANTS

Nit, a les 10.15:

PATRONS I PROLETARIS

ELS ESTUDIANTS

L'èxit més sorollós. Dues hores
de rialla

Principal Palace

Gran Compañia de sarsuela i
operetes, en la qual figuren els
eminentes artistes Emilia Alagia i
Tino Folgar. — Primer actor:
Ricard Fuentes

Avui, diumenge, tarda, a les 4:
**LA REINA MORA - EL DUO DE
LA AFRICA** i el gran èxit
d'Amèrica i Oliva: música del
meistre Fontana:

LA PANTALONERA

per Emilia Alagia - Tino Folgar-
Pilar Navarro - J. Baraja. NIT,
a les 10.15: **LA REINA MORA**
EXIT: EXIT del sànet en dos ac-
tes i 4 quadros:

LA PANTALONERA

pels mateixos artistes de la tarda

TEATRE POLIORAMA

Compañia dramàtica MARIA
F. LADRON DE GUEVARA

Avui, tarda, a les 3.30, espe-
cial:

LA MILLONA

A les 6 i a les 10.15. L'obra
dels germans Quintero:

LA COMIQUILLA

Grandios èxit

GRAN PRICE

Teléfono 33813

VODEVIL CATALA

Vista López - Jiménez Sales

Avui, tarda i nit:

LLUIT BALL SELECTE

DILLUNS, TARDIA: PASTILLES
HERCULES, MATEIXOS DELS
TRES COPELS. — Preus popula-
rissims.

Teatre VICTORIA

Avui, tarda, 3.30. El millor car-
tell de Barcelona. PAGO... QUE
LAS DAS! EL TENORIO MUSI-
CAL. El gran èxit. L'opereta en 1
prolog i 2 actes, de Neura, Saldo-
val i mestre J. Bayson:

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tots els seus eminen-
tes interpretats. NIT, 10: PAGO... QUE
LAS DAS! El gran èxit:

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

EL ABANICO JAPONES

Triomf de tota la Compañia -
Fastuosa presentació. 35 profes-
sors d'Orquestra. PAGO... QUE
LAS DAS! Inauguració dels Vermuts
Victoria. La butaca més cara, 1.50
ptes. Les altres butaques i loca-
litats a 0.90 ptes. Entrada gene-
ral, 0.50. LA TEMPRANICA - LOS
GUAPOS - EL TENORIO MUSI-
CAL. Cada nit: EL ABANICO JA-
PONES.

ROMEA

LA PELIRROJA, melodrama en tres ac-
tes dels senyors Navarro i Torrado

O bé al revés: dels senyors Tor-
rado i Navarro. I ro vaja, la cosa
no té gaire importància. El que ha-
ria de tenir importància és l'obra
estranya i, llastimosament, tampoc
no en té.

«La pelirroja» és una obra pobre,
la personal, grisa, mancada de tota
qualitat. Crec que aquests senyors
han obtingut un cert èxit amb al-
guna a 3 obra. No m'ho explico.
No m'ho explico que uns autors que
escriuen «Siete mujeres» i «La pel-
irroja» puguin escriure una obra de
neta qualitat literària. Els èxits d'a-
quests senyors donen una tristissi-
ma idea del nivell cultural i la sen-
sibilitat del nostre públic. Els han
dit aquests dies, en una autocrítica
de «La pelirroja»: Algunes veges nos
asaltà una duda: ¿estaremos abu-
sando de la hospitalidad espiritual
de Barcelona? I encara que sigui
un xic dur cal dir-los que, si se-

guixen estrenant obres com «La
pelirroja», «Siete mujeres», «Los ca-
manes», etc., etc., ja és hora que
el dubte esdevingui certesa.

«La pelirroja» és un melodrama.
Però el melodrama, com tots els al-
tres gèneres, pot fer-se amb digni-
tat, o sia: ben al revés de com els
senyors Torrado i Navarro han fet
«La pelirroja».

En aquesta obra tot és vell, tot
és tronat i ranc. Sommerset Mau-
ghan és un autor que escriu melo-
drames: «Un tifo», «La carta», no
són altra cosa. Però dels melodrames
de Sommerset Maughan als dels se-
nyors Torrado i Navarro hi ha mol-
ta distància. Llastimosament per als
senyors Torrado i Navarro.

Es llastima que uns artistes tan
estimables, tan dignes, perdin el
temps representant obres de tan in-
fima qualitat com «La pelirroja».

La més gran creació còmica de Pepe Alba
ELS ESTUDIANTS
TEATRE ESPANYOLTEATRE
AMATEUR

ORFEO GRACIENC

Aquesta tarda, a l'Orfeu Gracienc,
tindrà lloc una sessió teatral. S'hi
representarà el divertit sànet en un

Molt aviat: ROSER FLORIT

acte «La Baldirona», d'Angel Guime-
rà, i la nova obra en tres actes, de
Josep Maria de Segarra, «La Plaça
de Sant Joan».

El quadre escènic que dirigeix,
el destacat primer actor Josep Clara-
munt ha posat en l'estudi d'aquestes
obres tot l'afecte que es mereixen, a
fi que llur interpretació estigui al
nivell que els correspon i que cal
per a fer honor als seus autors.

AGRUPACIO TEATRAL

«ALLO FONTANA»

L'extraordinària funció que a ho-

nor de l'insigne Apelles Mestres pre-
para aquesta agrupació tindrà lloc
avui, diumenge, a l'estatge del Casal
Popular Barceloní (Corts, 496), es
posarà en escena la magnífica mari-
neta en tres actes, original de l'hon-

Molt aviat: ROSER FLORIT

nor de l'insigne Apelles Mestres pre-

para aquesta agrupació tindrà lloc

avui, diumenge, a l'estatge del Casal

Popular Barceloní (Corts, 496), es

posarà en escena la magnífica mari-

netat, «La Presentalla». Es clourà

l'acte amb un escollit recital de poe-
sies i cançonetes de mateix autor.

Per la importància de l'acte i el
simpatíic ambient de què totes les re-
presentacions estan envoltades, s'au-
gura un èxit complet en tots els seus
aspectes.

Deuen haver pensat: Amb La dama
boba i Fuenteovejuna ens anà tan
bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Ateneu Empordanès, Pi, 11
AVUI, TARDIA I NIT,
GRANS BALLS DE SOCIETAT
«Orchestra Castells»

ATENEU REPUBLICA FE-
DERAL D'ESQUERRA

El quadre escènic d'aquesta Enti-
tat donarà comença a la temporada
avui, diumenge, a les cinc de la tar-
da. Es posarà en escena la bonica
comèdia dramàtica, d'En Millàs Rau-
rell, «Els fills», i la joguina còmica
en un acte, d'En M. P. Marquillas,
«La sala de rebre».

TELONS CURTS

ON VAS MARQUINA?
Eduard Marquina, el poeta d'El

Molt aviat: ROSER FLORIT

pobrecito carpinter, de La ermita,
la fuente y el río, d'El pavo real, ha
prés part — a Madrid, en un teatre
de Madrid — en una mitjàganga d'ho-
menatge a l'arxi-curat Josep M. Per-

Molt aviat: ROSER FLORIT

man, l'autor d'El divino impaciente.
Home, Eduard Marquina, això ens
sembra una mica massa fort. Un
poeta com vos no té dret a fer el
ridicoll d'aquesta manera.

LOPE DE VEGA I EL SE-
NYOR CIRERA

Al Barcelona, enllemintats pels
grans èxits que hi feu la gran ac-
triu Margarida Xirgu, i en vista que

TEATRE ESPANYOL

ELS ESTUDIANTS

Obra bomba - La que es farà centenària

Molt aviat: ROSER FLORIT

amb l'obra dels papirusos no fan ni

per a café, han decidit representar

una obra de Lope de Vega.

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

Deuen haver pensat: Amb La dama

boba i Fuenteovejuna ens anà tan

bé!

La guerra als dos fronts

Els italians volen unir els dos fronts abans que les negociacions d'Europa facin suspendre les operacions

Els etiòpics no volen cedir ni un pam del seu territori

El Govern espanyol ha publicat un decret aplicant les sancions econòmiques

KALLOFO EN PODER DELS ITALIANS

Roma, 26. — En un comunicat oficial publicat pel ministeri de Propietat, es declara que les forces del General Graziani, en llur avanç cap al sud, han conquerit la població de Kallofo, que és la principal ciutat de la regió de Shibe. El comunicat afegeix que les tropes italianes han avançat 40 milles en la vall de Shibe des de començaments d'aquesta setmana.

ELS ITALIANS VOLEN UNIR AVIAT ELS DOS FRONTS

Mogadiscio, 26. — Segons els corresponents estrangers, es despenen que les tropes de la Somàlia aniran avançant per a unir-se, el més aviat possible, amb les tropes d'Eritrea.

Des de Dagnere, les nostres tropes avancen cap a Gerde.

A l'occident d'Uat-Ual, la línia del front es troba prop de Demere, mentre que, al nord cap a la frontera de la Somàlia britànica, es troba prop de Meridib.

Des de Kallofo els italians han prosseguit la seva marxa cap a la frontera meridional d'Ogaden i han entrat a la vall de Burei. Troben la resistència d'alguns grups d'abissins que haurien de fer-se escapolir.

Les tropes italianes han fet molts presoners.

EL RAS SEYUM HOSTILITZA ELS ITALIANS

Adagamu, 26. — Es confirmen les notícies de la concentració de grans masses enemigues a la zona d'Amala, prop de Makale. Els soldats del Ras Seyum continuen les ràtzies en els pobles limítrofs amb els territoris ocupats.

El duc de Bergamo ha pres el comandament de les tropes de vanguarda, al costat de la línia d'operacions.

ELS ITALIANS ABANS DE CONTINUAR COMPROMISSOS AMB EUROPA VOLEN AVANÇAR MES

Londres, 26. — Notícies rebudes aquest matí dels fronts de combat d'Abissínia, comuniquen que hi ha una extraordinària activitat en tots els fronts i, segons sembla, es preparen accions de gran envergadura. A Londres creuen que l'activitat bèl·lica italiana pot tenir alguna relació amb el curs de les negociacions que porten a cap entre París-Roma i Londres.

-PAPERS PINIATS

Detall ARCS, 6

L'ACTIVITAT ETIÒPIA ES INTENSA A TOTS ELS FRONTS

Addis Abeba, 26. — Des de fa alguns dies que no es faciliten notícies sobre les operacions militars. Tot el que es diu són rumors.

Hom diu que al front Nord les tropes del Ras Kassa, que arribaren recentment per a reforçar les posicions d'Adua, ha posat els italians

en una situació molt delicada; el govern, però, segueix guardant el més absolut silenci sobre el particular.

Sembla que l'activitat ha augmentat en tots els fronts. És possible que els esforços etiòpics es dirigin, sobretot, cap al Sud. Es parla d'una concentració de tropes de la Somàlia prop d'Adale, les quals han d'avançar per la frontera franco-somaliàna en direcció a Mussa Ali, on els italians varen instal·lar-se a primers d'octubre.

També es diu que hi ha una concentració de 30.000 homes a la regió d'Aicha, situada també en la frontera franco-somaliàna; segons sembla es dirigeixen cap al Sud.

El front d'Ogaden sembla que està organitzat, des de fa temps, gràcies a les iniciatives malcoorades del Ras Nassibu i del conseller turc Vehib Baja, el qual ha instal·lat la caserna general a Sasa Baneh, i ha establert fortes posicions com a previsió d'un possible atac italià.

Segons informen molt difícils d'estrènyer, la línia de penetració passa a l'Oest de Dolo, a l'Est de Tafari Akama i puja cap a Gerlogubi i Damot, fins a l'extrem Oest.

VAN A LA GUERRA I PORTEN OR AL NEGUS

Addis Abeba, 26. — En relació amb l'estada a Addis Abeba dels cinc mil combatents de les tribus Wallegas que ahir arribaren a la capital d'Etiòpia, de pas cap als camps de combat, s'ha sabut que centenars dels esmentats soldats, en passar revista davant del Negus, el victoriaran entusiasmats i li lliuraran unes petites bosses plenes d'or en pedres i en pols per a contribuir a les despeses que porta en la guerra per llur independència.

Algunes de les pedres d'or donades per la causa de la independència tenen una valor de cent taicars.

Els soldats de Wallegas, en passar per davant del Negus, deien: «Per segona vegada, llançarem els italians de la nostra pàtria».

LA REFORMADORA

Gira i aranja vestits i abrics. Trafalgar, 9, 1r. primera. Telèfon 25609

NO CONFIEU EN LA SOCIETAT DE NACIONS I FAREU GUERRA FINS A LA FI

Addis Abeba, 26. — Els periodistes estrangers han escoltat de persona autoritzada aquestes declaracions:

«No cal jutjar de l'eficiència de les armes italianes ni de les probabilitats etiòpics en la lluita pel resultat obtingut fins ara, puix que els èxits ben aïllats indicacions de l'exterior i ens hem mantingut en una prudent defensiva i hem evitat que es produïssin fets susceptibles de crear un abim entre nosaltres i l'invasor».

«Ara les coses han canviat i els abissins hem perdut gairebé tota la confiança que teniem en les negociacions diplomàtiques que es portaven a terme a Europa pels amics nostres; estem, però, gairebé convençuts que no podem comptar amb

la força de les nostres armes. Quan tinguem aquest convenciment d'una manera definitiva, la guerra canviarà d'aspecte, perquè els nostres soldats començaran a lluitar contra els italians amb la tàctica que ens és característica i amb la qual tenim probabilitats de victòria».

«Els que ens ataquen d'emprament procediments barbars en la guerra, es repuntem que, encara que ens ho proposéssim, no podríem fer amb els italians el que ens fan diàriament amb nosaltres. Els seus cops no podem bombardejar-los amb els nostres avions els llavors d'Adua i donar mort a les seves camperols i altres poblacions pacífiques. Ni que voiguéssim, ho podríem fer».

No s'han pogut oír encara acatiments, a aquestes paraules, però alguns les interpreten com l'anunci de que els etiòpics faran contra els italians la guerra sense caserna.

MUSSOLINI DONA UNA ORDRE EN LA QUAL DIU ALS FEIXISTES QUE CAL DESAFIAR LES SANCIONS ECONOMIQUES

Roma, 26. — El Duce ha publicat una ordre del dia adreçada a tots els «camises negres» d'Itàlia amb motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun.

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

L'ordre diu que l'aniversari «troba el poble italià unit en rengles compactes al voltant del motiu del tretze aniversari de la marxa sobre Roma que es commemora el proper diàlun».

Les negociacions de Laval

CONTINUEN LES CONVERSES L'AVIAT

París, 26. — Continuen les converses diplomàtiques per a tractar de cercar un acord pacífic al conflicte italo-etíop.

Hom sap que el senyor Laval va conferenciar ahir, a la nit, per espai de mes d'una hora, amb l'ambaixador d'Itàlia a París, senyor Cerrutti.

Segons el «Petit Journal», en la conferència s'arribà a un acord en el sentit que Itàlia es mostrava disposada a fer propostions de pau al Comitè dels Cinc, sota certes condicions. Afegeix el periòdic que aquesta gestió haurà de portar-se a terme dintre del major secret.

A ITALIA DIEN QUE NO HA FET CAP PROPOSICIÓ I QUE ESPEREN QUE ANGLATERRA REDEIXI LA SEVA FLOTA

Roma, 26. — Fa diversos dies que no es celebren converses entre Roma, París i Londres; però, segons es diu als cercles italians, continua el contacte diplomàtic. Ara es dirigeix l'atenció sobre les relacions entre Roma i Londres.

Es remarca que, contràriament al que es diu per l'estranger, Itàlia no ha fet propostions de caràcter mínim, i que tampoc no ha demanat la suspensió de sancions. Ans el contrari, el que és estrany és que encara no s'hagi rebut cap comunicació de caràcter oficial arran de la disminució de la flota anglesa a la Mediterrània.

ELS ANGELOS SEMBLA QUE NO VOLEN REDUIR LA FLOTA

París, 26. — Segons una informació digna de creder, rebuda de La Valetta, les autoritats de l'illa de Malta han declarat que «la Gran Bretanya no retiraria unitats de la flota que actualment té estacionada a la Mediterrània».

EL NEGUS SEMBLA QUE S'OPONERA A TOTA CESSA DE TERRITORIS

Addis Abeba, 26. — En aquest moment, i des del punt de vista abissí, no es veu la possibilitat d'un acord de pau. El conflicte italo-etíop, l'emperador no vol fer declaracions sobre aquests extrems, davant el fet de no haver-se assolit oficialment les condicions i propostes de pau.

Després d'una que la política britànica ha estat clara; ares d'acord a la resolució de la Conferència del desarmament, res d'acció a part de l'adopció dels altres membres de la Societat de Nacions.

EL PROGRAMA DEL PARTIT LABORISTA

Londres, 26. — El manifest electoral del partit laborista, crítica la política del Govern i exposa el programa laborista, el qual consisteix en una decisió, cooperació a la Societat de Nacions i Estats no membres animats del desig de pau; repulsa de la Conferència del desarmament; manteniment de les forces defensives necessàries i compatibles amb la qualitat de membre de la Societat de Nacions; cooperació internacional en qüestions econòmiques i industrials per a augmentar el comerç; control internacional de les

REFREDATS!! GRIPI!!

Eviteu-los usant el moderníssim inhalador de GOTES ALPINES. Centres d'Esportistes i principals farmàcies.

EL COMTE VINCI HA ABANDONAT ADDIS ABABA

Addis Abeba, 26. — Aquest matí ha sortit en tren, cap a Djibuti, el ministre italià comte Vinci.

Addis Abeba, 26. — El comte Vinci ha sortit cap a Djibuti acompanyat de l'agregat militar coronel Calderini. En el moment de la sortida no s'ha produït cap incident, malgrat que els voluntaris de l'estació eren curuls de gent. També es trobaven a l'estació la majoria de periodistes i reporters gràfics i cinematogràfics. Amb tot, no han pogut obtenir fotografies, a causa que el comte Vinci i el coronel Calderini no han entrat a l'estació, sinó que en un cotxe tancat, voltat de guàrdies, han estat conduïts a l'estació de la Duana, on han pujat al tren.

EL DISCURS D'HERRIOT A FAVOR DE LA S. D. N.

París, 26. — El discurs del ministre sense cartera senyor Herriot, en el debat de política exterior constituït per la nota desatada del Congrés del partit radical-socialista, que continua actualment els seus treballs a la Sala Wagram. El senyor Herriot, president d'Abel partit, el mandat del qual expira en aquest Congrés, proclamà la seva confiança en la Societat de Nacions i remarcà la necessitat que el poble francès defensés la política ginebrina. Rebutja l'acusació d'italianisme que ha format contra alguna tribuna dretana, i recorda que precisament fou el partit radical socialista que en el Congrés de Tullis, assenyalà, abans que res, la conveniència que s'arribés a un aprofitament efectiu franco-italià.

Al·ludint el problema demogràfic d'Itàlia, el senyor Herriot va reconèixer que es tracta d'una qüestió important i que ha d'estudiar-se amb molta atenció, ja que en realitat els italians designen, més que expedicions d'aventures, missions colonitzadores en les quals poden la seva enginyosa activitat.

El president del partit radical-socialista, invocant alguns fets històrics, recordà el paral·lisme del pensament anglès i el francès, l'acció del qual sorgí a finals del segle XIX, el gran moviment d'alliberació que donà després esperit a les institu-

cions polítiques i jurídiques d'Europa.

«França i Anglaterra — digué — feren una acció conjunta completa. Arribarem als fins que ens són comuns, però a través de mètodes diferents».

Després de remarcar la semblança de la concepció política que posseeixen francesos i anglesos, el senyor Herriot, formulà les seves conclusions, i fou molt aplaudit.

París, 26. — El Congrés nacional del Partit radical-socialista, en la seva sessió d'aquesta tarda, ha elegit president d'aquest partit Edouard Herriot.

Font Bernat

SASTRE
participa als seus clients i amics que ha traslladat el seu taller del carrer CUCURULLA a Salmeron, 93. Telèfon 81404

L'ENGLANTINA

MERCERIA - LABORS
LA CASA MES BEN ASSORTIDA EN LLANES I FILS
Salmeron, 118 bis - Barcelona (Gràcia) - Telèfon 78219

QUE PASSA A Creta?

A Grècia regna el terror, diu l'esposa de Venizelos

HAN ESTAT TALLADES LES RELACIONS DE VIATGERS

Atenes, 26. — Malgrat haver estat desmentida oficialment la notícia d'una insurrecció a Creta, el corresponent senyor Peters afirma que ha vist sortir mil soldats d'el·lèu cap a Creta. El servei directe de passatgers a Creta ha cessat virtualment, i les comunicacions telefòniques han estat tallades, per la qual cosa es fa impossible el contacte amb l'illa.

DESMENTIMENT OFICIAL

La Canena (illa de Creta), 26. — Els rumors de disturbis a Creta estan mancats de tot fonament. La calma es total arreu de l'illa.

Cap a les eleccions angleses

UNA AL·LOCUCIÓ DE MR. BALDWIN

Londres, 26. — La «London Gazette» ha publicat ahir, a la nit, el decret de dissolució del Parlament.

Ahir mateix, va començar la campanya electoral; amb un discurs ratificat del Primer Ministre Baldwin.

Mr. Baldwin, en explicar les raons que l'havien mogut a aconsellar la dissolució, digué que les eleccions no podien tenir lloc sense greus inconvenients, fins al final de la tardor o bé a l'hivern. Afegeix que, segons això, la seva preferència estava limitada i que mentre considerava que el camí lliure per a la celebració de les eleccions en aquest moment, no podia garantir que seria l'estat de la situació internacional el gener.

Després s'ha referit a la manera amb què la Societat de Nacions travessa per la seva primera prova seria, sense la cooperació d'Alemanya, Japó i els EE. UU., i diu que les nacions que són encara membres proven un nou camí i aprenen que tal camí no es troba extant de dificultats i perills.

Després diu que la política britànica ha estat clara; ares d'acord a la resolució de la Conferència del desarmament, res d'acció a part de l'adopció dels altres membres de la Societat de Nacions.

EL PROGRAMA DEL PARTIT LABORISTA

Londres, 26. — El manifest electoral del partit laborista, crítica la política del Govern i exposa el programa laborista, el qual consisteix en una decisió, cooperació a la Societat de Nacions i Estats no membres animats del desig de pau; repulsa de la Conferència del desarmament; manteniment de les forces defensives necessàries i compatibles amb la qualitat de membre de la Societat de Nacions; cooperació internacional en qüestions econòmiques i industrials per a augmentar el comerç; control internacional de les

Font Bernat

SASTRE
participa als seus clients i amics que ha traslladat el seu taller del carrer CUCURULLA a Salmeron, 93. Telèfon 81404

L'ENGLANTINA

MERCERIA - LABORS
LA CASA MES BEN ASSORTIDA EN LLANES I FILS
Salmeron, 118 bis - Barcelona (Gràcia) - Telèfon 78219

LA GUERRA DEL CHACO

L'STANDARD OIL HA POSAT UN CONDUCTE IL·LEGAL DE PETROLI A BOLÍVIA

La Paz, 26. — Ha causat sensació l'acusació formulada pel Govern de Bolívia contra la Standard Oil per haver construït un conducte per a transportar el petroli fins a territori argentí sense permís del Govern, i amb aquest procediment es realitzava una exportació clandestina de petroli.

EL PRESIDENT DE BOLÍVIA REFUSA LA PROPOSTA DE PAU

Buenos Aires, 26. — S'anuncia en aquesta capital que el President de Bolívia ha rebut les proposicions fetes per la Conferència de la Pau, sobre tot la relativa a traçar una nova frontera des de Badia Negra a Doroguy.

Bolívia insisteix en el fet que la qüestió dels presoners sigui tractada en primer lloc.

El text definitiu del Tractat de la Pau del Chaco conté articles declarant restablerta la pau entre ambdós països, delimitant una nova frontera que preveu una zona desmilitaritzada de 30 quilòmetres d'amplada, estipulant-se que el Paraguai concedirà a Bolívia una zona franca en Puerto Casado i declara que els presoners seran tornats als seus respectius països.

El Tractat preveu també la firma d'una declaració de no agressió i un compromís de sotmetre a l'arbitratge tota diferència relativa a la interpretació del Tractat.

Segons notícies rebudes de La Paz i d'Asunción, el text del Tractat no serà aprovat ni per Bolívia ni pel Paraguai.

Rafel Agustí

Ferros i Metalls vells
Sant Gil, número 14 - Telèfon 22586
BARCELONA

NOTES DE SABADELL

La normalitat

Suposem que el lector es fa càrrec que ens trobem, malgrat tot, en el camí descendent que ha de portar-nos segons sembla al pla de la normalitat, i que dintre aquest camí estem vivint el segon grau que ve representat per l'estat d'alarma en el qual es troba vigilant com un sentinella el regim de censura per a la premsa.

Fem aquest advertiment perquè aquestes notes no poden tenir altra actualitat que designem tractant de temes polítics i socials que interessen i afecten directament la col·lectivitat sabadellenca. Encara no estem prou normals, pel que es veu.

D'altra banda hem de fer observar que si bé d'una manera regular trametem un comentari, almenys en canvi la seva aparició ja no es tan regular i això tampoc no és de la nostra determinació.

De fet, doncs, són causes veritablement alienes a la nostra voluntat.

...

Aquell especial i simulat camí de la normalitat que amb una taca d'oli i amb una lentitud parsimoniosa s'anava evaporant, deixant obrir un Centre actiu un altre allà, es veu que haurà tingut el temps just per a deixar arribar algun expedient a la nostra ciutat sense poder assolir, però, al seu final, si ens atenim a les declaracions fetes pel senyor Pío i Pon. No som projectes, però a aquesta vegada tampoc no ens hem equivocat.

Perquè Sabadell també té diversos locals tancats governativament i entre ells, ni caldrà potser dir-ho, s'hi troba el Casal Català d'Esquerres. La joia entitat que amb el poc temps de la seva actuació ha tingut el significat avantatge de fer acumular contra seu una oposició tenaç amb un gran contingut d'odi des de les cèl·lules centre-dretes fins a l'extrema dreta. Aquests, declaradament, deixem per una altra ocasió sectors que no es troben precisament en la nomenclatura anterior...

Semblava que el record de clausura — en aquesta ciutat no hi ha hagut altra societat política que hagi estat paralitzada tant de temps — que ha obtingut aquest Casal es trobava ja a les acaballes, i no diem

...

La gestora municipal treballa. I ho fa d'aquella manera quieta, sense propaganda, tan característica segons declaració expressa del soci cap de l'Alcaldia fet en una reunió celebrada en el saló de sessions de la Corporació.

Pel que es veu l'excepció de treball per una banda, i el rítmic accelerat que porten per una altra, perquè quedi demostrat el seu pas per la Casa Consistorial els obliga a cobrir places i omplir-ne de noves. I així amb una repetició que sembla calculada per a evitar un cop d'efecte massa vistós, hom es va assabentant dels concursos en virtut dels quals ciutadans que dona a casualitat que són amics dels nostres gestors van incorporant-se a la nòmina municipal.

Es quasi segur, però, que els sabadellencs tindran a be aprovar que es fes una altra tasca amb la qual s'observaria immediatament l'eficàcia del seu treball.

Els elements hi són. Es tracta d'un problema en el qual podrien lluir-s'hi els doctor Solorza, conseller-regidor gestor primer, i el doctor Argemí. Seria un veritable èxit per la seva professió.

Ens referim sols i únicament a evitar que les darreries que serien l'afundament donin a sensació que es serveixen del dipòsit d'alguna fórmula o laboratori. Això és. Fer tots els possibles perquè l'aigua es pugui utilitzar. Cercar un altre desinfectant, diferent del que s'empra, és a dir, un procediment que eviti el gust de medicina. Suposem que n'hi deu haver un o altre, perquè un element com l'aigua no ha de repugnar en beure-la. I si és que professionalment no hi troben una solució, segurament tenen mitjans per a poder adreçar-se a altres llocs on els podrien donar algun consell que els ho indiqués. Perquè als ciutadans, això és

DESPRES DEL DICTAMEN DELS 21

La situació política gira entorn de l'afer Strauss
Tot està pendent de la sessió parlamentària de demà

nera siguiente: si todas las sumas adelantadas por mí en este negocio, deducción hecha de las 75.000 pesetas que me fueron devueltas por Aurelio Lerroux por mediación de Rich y Pon, me son devueltas, dare por terminado el asunto. Debo, pues, re-

Important entrevista entre Chapaprieta i Gil Robles, després de visitar el primer a S. E.

—¿Es produirà algun esdeveniment polític? —pregunten els periodistes a Chapaprieta.

—No sé; no ho crec, però tal vegada podria sorgir...

Madrid, 26. — A les cinc de la tarda arriba a la Presidència el cap del Govern, el qual abandona el seu despatx des dels minuts més tard. Digue als periodistes que es traslladava al domicili particular del cap de l'Estat per tal de recollir alguna signatura que no havia estat possible d'esser posada en net abans i al mateix temps per a celebrar amb sa excel·lència una conferència.

Se li va preguntar si en la signatura hi havia alguna cosa d'importància política. Chapaprieta respongué que no, i aquest contesta que el seu interès polític a la seva entrevista.

A tres quarts de sis surt el cap del Govern del domicili del senyor Alcala Zamora. Digue que havia estat viatjant impressions amb el cap de l'Estat i va sotmetre a la seva signatura alguns assumptes.

—Marxau a Alacant?— li pregunta un periodista.

—No, ara aniré a la Presidència a despatxar uns assumptes i des d'allí telefonaré als meus amics d'Eix per a donar-los compte de la suspensió del meu viatge.

—Creieu que sorgirà algun esdeveniment polític d'aquí a dilluns?

—No ho sé, no ho crec; però tal vegada podria sorgir. Jo he dit abans que no em semblava prudent de realitzar el meu viatge a Alacant en aquests moments. I res més, senyors.

GIL ROBLES A LA PRESIDENCIA

El senyor Chapaprieta es va dirigir des del domicili del cap de l'Estat a la Presidència, i a aquest centre oficial arribà moments després el ministre de la Guerra.

A preguntes dels periodistes digué el senyor Gil Robles que acudia perquè l'havia cridat el President del Consell.

Els periodistes donaren compte al ministre de la Guerra de la visita que havia fet el senyor Chapaprieta al President de la República, donant-li una referència del que havia dit el cap del Govern i del seu propòsit de suspendre el seu viatge a Eixe.

El senyor Gil Robles digué: —Em sembla molt bé. No era oportú en aquests moments de realitzar el viatge.

Després d'haver dit això, el senyor Gil Robles passà al despatx del cap del Govern.

DIU GIL ROBLES

A les set menys vint minuts de la tarda acabà l'entrevista entre els se-

cibit 85.000 florines, por lo menos. Además, Justo Oyarzabal, de San Sebastián, debe recibir la suma de 35.000 pesetas, que invierto en los casinos de San Sebastián y Formen-

tr, y tengo que ser indemnizado de las costas de abogado.

SALAZAR ALONSO DIU

QUE EL DICTAMEN ES EXCULATORI PER A ELL

Acte seguit, ha arribat el primer gestor senyor Salazar Alonso i es produí un moviment d'expectació entre els periodistes. El senyor Salazar Alonso ha dit:

—He llegit aquest matí el dictamen de la Comissió i abans d'esser inculatori per a mi, es excusatori. Jo tinc la consciència tranquil·la, perfectament tranquil·la, perquè la meua conducta, tant a l'Ajuntament de Madrid com a la Diputació, són de la meua ètica i l'austeritat intacta. La Cambra em jutja i jo sempre estare tranquil i fare os-

denació d'una gran serenitat. Vull dir que en judici, tal com cal, els tribunsals i les entitats particulars a les quals pertanyo. Demanare que es faci una investigació sobre tota la meua vida política i sobre la meua fortuna personal que es nua.

—Els periodistes li preguntaren si intervinguiria en el debat parlamentari del proper dilluns, i digué: —No, jo no vull que estigui en el centre d'intervenció en ell.

Després feu una pausa, i afegí: —Aquests polítics han portat aquests llois.

—Creieu que el debat polític tindrà dades conseqüències?

—No vull parlar de política. Soc un home i això m'interessa fer-ho constar, que ha format tot el meu patrimoni moral sense un moment d'eclips.

—No ho sé; però crec que no.

—Podem restar tranquils?— digué un periodista.

—Jo penso estar-ho, de tranquil·la, repeteix sonrient el ministre.

El periodista aclarí la pregunta dient-li que es referia al treball informatiu.

—Vos creieu que es farà alguna reforma ministerial?— preguntà un altre periodista.

—Quines coses dius, home— respongué el ministre—. Vaja una insinuació!

El senyor Gil Robles s'acomiadà dels informadors dient-los que creia que no passaria res.

MES DECLARACIONS DE CHAPAPIRIETA

A les nou de la nit abandonà el seu despatx oficial el senyor Chapaprieta, el qual parlà breus moments amb els periodistes i els comunicà que, efectivament, aquesta nit faria el seu viatge a la ciutat d'Eixe.

El President del Consell justificà aquesta decisió dient que en aquella ciutat i en altres dels seus voltants s'havien fet grans preparatius fins i tot un banquet de 1.000 coberts. Ja poden suposar l'eforç que això suposa, i com que realment act tot resta tranquil, he pres aquesta decisió.

Afegí el senyor Chapaprieta que des d'Eixe marxaria a visitar alguns altres pobles, entre ells Aspe, Novelda i Elda.

Se li va preguntar si tenia notícies de la reunió de la minoria radical, i contestà negativament. Afegí que creia que seguia reunida. Els periodistes confirmaren aquesta notícia i el senyor Chapaprieta digué haver quedat a comunicar-li per telèfon si la reunió s'acabés abans de la sortida del tren.

—Penso— acabà dient— que tindré notícies abans d'emprendre el viatge, i amb tot, no celebrare cap entrevista.

AHIR LA MINORIA RADICAL

ESTIGUE REUNIDA CONSTANTMENT

EN LA REUNIO DE LA MINORIA RADICAL EL SENYOR LERROUX HA PARLAT DE LA DARRERA CRISI I HA DIT QUE CAL QUE CONTINUI L'ACTUAL BLOC GOVERNAMENTAL EN BE DE LA REPUBLICA

Madrid, 26. — A les onze del matí s'han reunit els diputats de la minoria radical al seu domicili social del carrer de Fernandillo. Hi han assistit els senyors Lerroux, Alba, Alfaro, Alcala, Alvarez Mendizábal, Arrazola, Berdagui, Orozco, Pareja, Yébenes, Cordero, Pérez, Blasco Ibañeta, Boquera, Blasco, Vicente Cantos, Ramon Cantos, Echeguren, Pérez Madrigal, Ferrer de Rozas, Dario Pérez, Berro, Rey Mora, Rocha, B. Escibano, Hidalgo, Lorenzo Pardo, Martínez Moya, senyors Morello, Morayta, Roig, Salazar Alonso, Samper, Félix Sanblanco, Sierra Rustaraz, Vaqueiro, Vega, Blázquez, Villanueva, Sierra Martínez, Carrasco, Jiménez, Marraco, governador civil de Madrid senyor Morata i el d'Astúries, senyor Velarde.

No hi han concurregut l'actual ministre de la Governació, senyor De Pablo Blanco ni l'ex-ministre senyor Rafael Guerra del Río.

Abans d'acabar la reunió han sortit alguns diputats i a preguntes dels periodistes han manifestat que la reunió es prolongava a la tarda ja que en la sessió del matí només havien intervingut els senyors Lerroux i Martínez Moya.

El senyor Morata, governador de Madrid, que havia arribat a un quart de dotze al Congrés, era portador d'una galerada del dictamen de la Comissió investigadora del joc. Sembla que la portava a l'última hora al senyor Lerroux, ja que no trobant-se allí el ministre d'Estat, el senyor Morata ha sortit i s'ha dirigit a l'Hotel Martinez Carrasco, però pel camí trobà el senyor Lerroux i ha emprès novament la tornada i ha lliurat el dictamen al seu cap polític.

El senyor Blasco ha sortit moments abans que acabés la reunió i ha estat voltat pels periodistes. Ha dit que la galerada totalitat del temps que havia d'aguardar l'actual bloc governamental en bé de la República.

—Avui es un dia de moviment. Una esona després, han arribat al Governador civil de Madrid, senyor Morata, el qual, a preguntes dels informadors, ha dit que no havia estat recollit cap diari del matí. Se-

guidament ha arribat l'ex-ministre, senyor Marraco, i després el subsecretari d'Instrucció Pública, senyor Villanueva, el membre de la Comissió investigadora, senyor Martínez Moya, l'ex-ministre, senyor Orozco, l'enginyer senyor Lorenzo Pardo. Tots ells coincidiren en apreciar que la reunió seria llarga i laboriosa.

L'ex-ministre Don Diego Hidalgo ha dit als periodistes que no hi hauria acord en aquesta reunió, perquè tindria caràcter informatiu.

SALAZAR ALONSO DIU QUE EL DICTAMEN ES EXCULATORI PER A ELL

Acte seguit, ha arribat el primer gestor senyor Salazar Alonso i es produí un moviment d'expectació entre els periodistes. El senyor Salazar Alonso ha dit:

—He llegit aquest matí el dictamen de la Comissió i abans d'esser inculatori per a mi, es excusatori. Jo tinc la consciència tranquil·la, perfectament tranquil·la, perquè la meua conducta, tant a l'Ajuntament de Madrid com a la Diputació, són de la meua ètica i l'austeritat intacta. La Cambra em jutja i jo sempre estare tranquil i fare os-

denació d'una gran serenitat. Vull dir que en judici, tal com cal, els tribunsals i les entitats particulars a les quals pertanyo. Demanare que es faci una investigació sobre tota la meua vida política i sobre la meua fortuna personal que es nua.

—Els periodistes li preguntaren si intervinguiria en el debat parlamentari del proper dilluns, i digué: —No, jo no vull que estigui en el centre d'intervenció en ell.

Després feu una pausa, i afegí: —Aquests polítics han portat aquests llois.

—Creieu que el debat polític tindrà dades conseqüències?

—No vull parlar de política. Soc un home i això m'interessa fer-ho constar, que ha format tot el meu patrimoni moral sense un moment d'eclips.

—No ho sé; però crec que no.

—Podem restar tranquils?— digué un periodista.

—Jo penso estar-ho, de tranquil·la, repeteix sonrient el ministre.

El periodista aclarí la pregunta dient-li que es referia al treball informatiu.

—Vos creieu que es farà alguna reforma ministerial?— preguntà un altre periodista.

—Quines coses dius, home— respongué el ministre—. Vaja una insinuació!

El senyor Gil Robles s'acomiadà dels informadors dient-los que creia que no passaria res.

—Penso— acabà dient— que tindré notícies abans d'emprendre el viatge, i amb tot, no celebrare cap entrevista.

—Avui es un dia de moviment. Una esona després, han arribat al Governador civil de Madrid, senyor Morata, el qual, a preguntes dels informadors, ha dit que no havia estat recollit cap diari del matí. Se-

guidament ha arribat l'ex-ministre, senyor Marraco, i després el subsecretari d'Instrucció Pública, senyor Villanueva, el membre de la Comissió investigadora, senyor Martínez Moya, l'ex-ministre, senyor Orozco, l'enginyer senyor Lorenzo Pardo. Tots ells coincidiren en apreciar que la reunió seria llarga i laboriosa.

L'ex-ministre Don Diego Hidalgo ha dit als periodistes que no hi hauria acord en aquesta reunió, perquè tindria caràcter informatiu.

SALAZAR ALONSO DIU QUE EL DICTAMEN ES EXCULATORI PER A ELL

Acte seguit, ha arribat el primer gestor senyor Salazar Alonso i es produí un moviment d'expectació entre els periodistes. El senyor Salazar Alonso ha dit:

—He llegit aquest matí el dictamen de la Comissió i abans d'esser inculatori per a mi, es excusatori. Jo tinc la consciència tranquil·la, perfectament tranquil·la, perquè la meua conducta, tant a l'Ajuntament de Madrid com a la Diputació, són de la meua ètica i l'austeritat intacta. La Cambra em jutja i jo sempre estare tranquil i fare os-

denació d'una gran serenitat. Vull dir que en judici, tal com cal, els tribunsals i les entitats particulars a les quals pertanyo. Demanare que es faci una investigació sobre tota la meua vida política i sobre la meua fortuna personal que es nua.

—Els periodistes li preguntaren si intervinguiria en el debat parlamentari del proper dilluns, i digué: —No, jo no vull que estigui en el centre d'intervenció en ell.

Després feu una pausa, i afegí: —Aquests polítics han portat aquests llois.

—Creieu que el debat polític tindrà dades conseqüències?

—No vull parlar de política. Soc un home i això m'interessa fer-ho constar, que ha format tot el meu patrimoni moral sense un moment d'eclips.

—No ho sé; però crec que no.

—Podem restar tranquils?— digué un periodista.

—Jo penso estar-ho, de tranquil·la, repeteix sonrient el ministre.

El periodista aclarí la pregunta dient-li que es referia al treball informatiu.

—Vos creieu que es farà alguna reforma ministerial?— preguntà un altre periodista.

—Quines coses dius, home— respongué el ministre—. Vaja una insinuació!

El senyor Gil Robles s'acomiadà dels informadors dient-los que creia que no passaria res.

—Penso— acabà dient— que tindré notícies abans d'emprendre el viatge, i amb tot, no celebrare cap entrevista.

—Avui es un dia de moviment. Una esona després, han arribat al Governador civil de Madrid, senyor Morata, el qual, a preguntes dels informadors, ha dit que no havia estat recollit cap diari del matí. Se-

guidament ha arribat l'ex-ministre, senyor Marraco, i després el subsecretari d'Instrucció Pública, senyor Villanueva, el membre de la Comissió investigadora, senyor Martínez Moya, l'ex-ministre, senyor Orozco, l'enginyer senyor Lorenzo Pardo. Tots ells coincidiren en apreciar que la reunió seria llarga i laboriosa.

L'ex-ministre Don Diego Hidalgo ha dit als periodistes que no hi hauria acord en aquesta reunió, perquè tindria caràcter informatiu.

SALAZAR ALONSO DIU QUE EL DICTAMEN ES EXCULATORI PER A ELL

Acte seguit, ha arribat el primer gestor senyor Salazar Alonso i es produí un moviment d'expectació entre els periodistes. El senyor Salazar Alonso ha dit:

—He llegit aquest matí el dictamen de la Comissió i abans d'esser inculatori per a mi, es excusatori. Jo tinc la consciència tranquil·la, perfectament tranquil·la, perquè la meua conducta, tant a l'Ajuntament de Madrid com a la Diputació, són de la meua ètica i l'austeritat intacta. La Cambra em jutja i jo sempre estare tranquil i fare os-

denació d'una gran serenitat. Vull dir que en judici, tal com cal, els tribunsals i les entitats particulars a les quals pertanyo. Demanare que es faci una investigació sobre tota la meua vida política i sobre la meua fortuna personal que es nua.

—Els periodistes li preguntaren si intervinguiria en el debat parlamentari del proper dilluns, i digué: —No, jo no vull que estigui en el centre d'intervenció en ell.

Després feu una pausa, i afegí: —Aquests polítics han portat aquests llois.

—Creieu que el debat polític tindrà dades conseqüències?

—No vull parlar de política. Soc un home i això m'interessa fer-ho constar, que ha format tot el meu patrimoni moral sense un moment d'eclips.

—No ho sé; però crec que no.

—Podem restar tranquils?— digué un periodista.

—Jo penso estar-ho, de tranquil·la, repeteix sonrient el ministre.

El periodista aclarí la pregunta dient-li que es referia al treball informatiu.

—Vos creieu que es farà alguna reforma ministerial?— preguntà un altre periodista.

—Quines coses dius, home— respongué el ministre—. Vaja una insinuació!

El senyor Gil Robles s'acomiadà dels informadors dient-los que creia que no passaria res.

—Penso— acabà dient— que tindré notícies abans d'emprendre el viatge, i amb tot, no celebrare cap entrevista.

—Avui es un dia de moviment. Una esona després, han arribat al Governador civil de Madrid, senyor Morata, el qual, a preguntes dels informadors, ha dit que no havia estat recollit cap diari del matí. Se-

guidament ha arribat l'ex-ministre, senyor Marraco, i després el subsecretari d'Instrucció Pública, senyor Villanueva, el membre de la Comissió investigadora, senyor Martínez Moya, l'ex-ministre, senyor Orozco, l'enginyer senyor Lorenzo Pardo. Tots ells coincidiren en apreciar que la reunió seria llarga i laboriosa.

L'ex-ministre Don Diego Hidalgo ha dit als periodistes que no hi hauria acord en aquesta reunió, perquè tindria caràcter informatiu.

SALAZAR ALONSO DIU QUE EL DICTAMEN ES EXCULATORI PER A ELL

Acte seguit, ha arribat el primer gestor senyor Salazar Alonso i es produí un moviment d'expectació entre els periodistes. El senyor Salazar Alonso ha dit:

—He llegit aquest matí el dictamen de la Comissió i abans d'esser inculatori per a mi, es excusatori. Jo tinc la consciència tranquil·la, perfectament tranquil·la, perquè la meua conducta, tant a l'Ajuntament de Madrid com a la Diputació, són de la meua ètica i l'austeritat intacta. La Cambra em jutja i jo sempre estare tranquil i fare os-

denació d'una gran serenitat. Vull dir que en judici, tal com cal, els tribunsals i les entitats particulars a les quals pertanyo. Demanare que es faci una investigació sobre tota la meua vida política i sobre la meua fortuna personal que es nua.

—Els periodistes li preguntaren si intervinguiria en el debat parlamentari del proper dilluns, i digué: —No, jo no vull que estigui en el centre d'intervenció en ell.

Després feu una pausa, i afegí: —Aquests polítics han portat aquests llois.

—Creieu que el debat polític tindrà dades conseqüències?

—No vull parlar de política. Soc un home i això m'interessa fer-ho constar, que ha format tot el meu patrimoni moral sense un moment d'eclips.

—No ho sé; però crec que no.

—Podem restar tranquils?— digué un periodista.

—Jo penso estar-ho, de tranquil·la, repeteix sonrient el ministre.

El periodista aclarí la pregunta dient-li que es referia al treball informatiu.

guidament ha arribat l'ex-ministre, senyor Marraco, i després el subsecretari d'Instrucció Pública, senyor Villanueva, el membre de la Comissió investigadora, senyor Martínez Moya, l'ex-ministre, senyor Orozco, l'enginyer senyor Lorenzo Pardo. Tots ells coincidiren en apreciar que la reunió seria llarga i laboriosa.

L'ex-ministre Don Diego Hidalgo ha dit als periodistes que no hi hauria acord en aquesta reunió, perquè tindria caràcter informatiu.

SALAZAR ALONSO DIU QUE EL DICTAMEN ES EXCULATORI PER A ELL

Acte seguit, ha arribat el primer gestor senyor Salazar Alonso i es produí un moviment d'expectació entre els periodistes. El senyor Salazar Alonso ha dit:

—He llegit aquest matí el dictamen de la Comissió i abans d'esser inculatori per a mi, es excusatori. Jo tinc la consciència tranquil·la, perfectament tranquil·la, perquè la meua conducta, tant a l'Ajuntament de Madrid com a la Diputació, són de la meua ètica i l'austeritat intacta. La Cambra em jutja i jo sempre estare tranquil i fare os-

denació d'una gran serenitat. Vull dir que en judici, tal com cal, els tribunsals i les entitats particulars a les quals pertanyo. Demanare que es faci una investigació sobre tota la meua vida política i sobre la meua fortuna personal que es nua.

—Els periodistes li preguntaren si intervinguiria en el debat parlamentari del proper dilluns, i digué: —No, jo no vull que estigui en el centre d'intervenció en ell.

Després feu una pausa, i afegí: —Aquests polítics han portat aquests llois.

—Creieu que el debat polític tindrà dades conseqüències?

—No vull parlar de política. Soc un home i això m'interessa fer-ho constar, que ha format tot el meu patrimoni moral sense un moment d'eclips.

—No ho sé; però crec que no.

—Podem restar tranquils?— digué un periodista.

—Jo penso estar-ho, de tranquil·la, repeteix sonrient el ministre.

El periodista aclarí la pregunta dient-li que es referia al treball informatiu.

—Vos creieu que es farà alguna reforma ministerial?— preguntà un altre periodista.

—Quines coses dius, home— respongué el ministre—. Vaja una insinuació!

El senyor Gil Robles s'acomiadà dels informadors dient-los que creia que no passaria res.

—Penso— acabà dient— que tindré notícies abans d'emprendre el viatge, i amb tot, no celebrare cap entrevista.

—Avui es un dia de moviment. Una esona després, han arribat al Governador civil de Madrid, senyor Morata, el qual, a preguntes dels informadors, ha dit que no havia estat recollit cap diari del matí. Se-

guidament ha arribat l'ex-ministre, senyor Marraco, i després el subsecretari d'Instrucció Pública, senyor Villanueva, el membre de la Comissió investigadora, senyor Martínez Moya, l'ex-ministre, senyor Orozco, l'enginyer senyor Lorenzo Pardo. Tots ells coincidiren en apreciar que la reunió seria llarga i laboriosa.

L'ex-ministre Don Diego Hidalgo ha dit als periodistes que no hi hauria acord en aquesta reunió, perquè tindria caràcter informatiu.

SALAZAR ALONSO DIU QUE EL DICTAMEN ES EXCULATORI PER A ELL

Acte seguit, ha arribat el primer gestor senyor Salazar Alonso i es produí un moviment d'expectació entre els periodistes. El senyor Salazar Alonso ha dit:

—He llegit aquest matí el dictamen de la Comissió i abans d'esser inculatori per a mi, es excusatori. Jo tinc la consciència tranquil·la, perfectament tranquil·la, perquè la meua conducta, tant a l'Ajuntament de Madrid com a la Diputació, són de la meua ètica i l'austeritat intacta. La Cambra em jutja i jo sempre estare tranquil i fare os-

denació d'una gran serenitat. Vull dir que en judici, tal com cal, els tribunsals i les entitats particulars a les quals pertanyo. Demanare que es faci una investigació sobre tota la meua vida política i sobre la meua fortuna personal que es nua.

—Els periodistes li preguntaren si intervinguiria en el debat parlamentari del proper dilluns, i digué: —No, jo no vull que estigui en el centre d'intervenció en ell.

Després feu una pausa, i afegí: —Aquests polítics han portat aquests llois.

—Creieu que el debat polític tindrà dades conseqüències?

—No vull parlar de política. Soc un home i això m'interessa fer-ho constar, que ha format tot el meu patrimoni moral sense un moment d'eclips.

—No ho sé; però crec que no.

—Podem restar tranquils?— digué un periodista.

—Jo penso estar-ho, de tranquil·la, repeteix sonrient el ministre.

El periodista aclarí la pregunta dient-li que es referia al treball informatiu.

guidament ha arribat l'ex-ministre, senyor Marraco, i després el subsecretari d'Instrucció Pública, senyor Villanueva, el membre de la Comissió investigadora, senyor Martínez Moya, l'ex-ministre, senyor Orozco, l'enginyer senyor Lorenzo Pardo. Tots ells coincidiren en apreciar que la reunió seria llarga i laboriosa.

L'ex-ministre Don Diego Hidalgo ha dit als periodistes que no hi hauria acord en aquesta reunió, perquè tindria caràcter informatiu.

SALAZAR ALONSO DIU QUE EL DICTAMEN ES EXCULATORI PER A ELL

Acte seguit, ha arribat el primer gestor senyor Salazar Alonso i es produí un moviment d'expectació entre els periodistes. El senyor Salazar Alonso ha dit:

—He llegit aquest matí el dictamen de la Comissió i abans d'esser inculatori per a mi, es excusatori. Jo tinc la consciència tranquil·la, perfectament tranquil·la, perquè la meua conducta, tant a l'Ajuntament de Madrid com a la Diputació, són de la meua ètica i l'austeritat intacta. La Cambra em jutja i jo sempre estare tranquil i fare os-

denació d'una gran serenitat. Vull dir que en judici, tal com cal, els tribunsals i les entitats particulars a les quals pertanyo. Demanare que es faci una investigació sobre tota la meua vida política i sobre la meua fortuna personal que es nua.

—Els periodistes li preguntaren si intervinguiria en el debat parlamentari del proper dilluns, i digué: —No, jo no vull que estigui en el centre d'intervenció en ell.

Després feu una pausa, i afegí: —Aquests polítics han portat aquests llois.

—Creieu que el debat polític tindrà dades conseqüències?

—No vull

ELS ESPORTS

El Campionat d'Espanya de Decathlon

El guipuscoà Iguaran, primer classificat en finalitzar la primera jornada

La primera jornada ha constituït un èxit esportiu i, en conjunt, s'han registrat bones marques. En velocitat, sense Arana, s'ha distingit especialment el català Lluís Farran.

Iguaran, l'excellent especialista, ha donat una prova païda d'estar en forma inimitable i ha aconseguit la màxima puntuació en finalitzar la primera jornada. Ha aconseguit els primers llocs en llargada i 400 metres llires i s'ha classificat molt bé en les proves restants.

El següent Marfio amb molt poca diferència de temps. Esperem la jornada de demà per a veure de quina manera es desfilen la incògnita.

Gil també ens ha causat excel·lent impressió. En el salt d'alçada ha estat el qui ha exhibit millor estil. També podria esser un dels guanyadors si demà no pogués assumir la fatiga de la primera jornada.

Els atletes catalans no s'han mostrat, com era d'esperar. Han estat molt per dessota del que d'ells s'esperava.

Grup d'atletes que participen al Campionat d'Espanya de Decathlon (Foto Puig Farran.)

Grup d'atletes que participen al Campionat d'Espanya de Decathlon (Foto Puig Farran.)

De la mort de Cepeda

Girona, 26. — La indagació oberta pel jutge en relació a la mort del corredor català espanyol Cepeda, ocorreguda a conseqüència d'un accident del qual fou víctima en la darrera Volta a França, acaba probablement amb un «no hi ha lloc» o un «sofisme».

Encara que, segons el criteri d'un testimoni, un cotxe que no va poder identificar per haver accelerat la marxa, fou el que va ocasionar la desgràcia. Es diu que l'esmentat vehicle sobre Cepeda i el seu cotxe del segon, altres testimonis més autoritat no coincideixen amb aquesta versió.

HOQUEI

El Campionat de Catalunya

Amb la jornada d'avui, comença a disputar-se el Campionat de Catalunya, amb el següent ordre de partits:

Polo-A. Condal.
Junior-Sant Feliu.
Intrepido-Sabadell.

LLEBRERS

Es suspensen les reunions anunciades per a avui al Canòdrom de la Carretera de Sarrià.

En atenció comunicada, els dirigents del Kennel Club de Barcelona, ens assabenten que s'han vist obligats a suspendre les reunions que havien de celebrar-se aquest matí i a la tarda al camp de la carretera de Sarrià.

Ha motivat la suspensió el fet d'haver-se produït una important avaria en la llebra mecànica. Així ens ho han manifestat, i ens pregunten que ho fem poc al nostre diari.

Tanmateix ens assabenten que el programa anunciat i que s'havia de celebrar al matí al Kennel de Pedralbes, tindrà lloc a l'esmentat camp del que la la al programa de la tarda, serà el mateix que s'havia anunciat per a celebrar a la nit al camp de Sarrià.

Els resultats han estat aquests:

CLASSIFICACIONS

100 metres

Primera sèrie:

1. Fraga (Catalunya); 12 5-10.

2. Ester (Id.), 12 7-10.

3. Fernández (Guipuzcoa); 12 9-10.

Segona sèrie:

1. Gil (Castella); 12 8-10.

2. González (Indep.); 12 1-10.

3. Molina (Id.); 12 1-5.

Tercera sèrie:

1. Domínguez (Castella); 11 7-10.

2. Iguaran (Guipuzcoa); 12 2-10.

3. Fajó (Catalunya); 12 8-10.

Quarta sèrie:

1. Marfio (Galícia); 12 3-10.

2. Consegal (Catalunya); 12 3-5.

3. Celaya (Guipuzcoa); 12 1-5.

400 metres llires

1. Iguaran (Guipuzcoa); 55 4-5.

2. Fajó (Catalunya); 56 6-10.

3. Gil (Castella); 57 2-3.

4. Ester (Catalunya); 58 2-5.

5. Consegal (Catalunya); 59.

6. Marfio (Galícia); 59 1-5.

7. Fraga (Catalunya); 59 3-10.

8. Celaya (Guipuzcoa); 59 7-10.

9. Fernández (Guipuzcoa); 11 7-10.

10. González (Indep.); 12 4-5.

500 metres

1. Marfio (Galícia); 11'40 metres.

2. Celaya (Guipuzcoa); 11'55.

3. Domínguez (Castella); 11'01.

4. Gil (Castella); 10'72.

5. Molina (Indep.); 10'40.

6. Iguaran (Guipuzcoa); 10'12.

7. Consegal (Catalunya); 10'09.

8. Fraga (Catalunya); 9'35.

9. Ester (Catalunya); 9'09.

10. Fernández (Guipuzcoa); 8'99.

11. Fajó (Catalunya); 8'38.

12. González (Catalunya); 8'53.

1000 metres

1. Fajó, 1'50 metres.

2. Gil, 1'55.

Ex-aequo: Marfio, Fraga, Consegal, Iguaran, González.

Ester, 1'50.

Ex-aequo: Fernández, Celaya.

11. Domínguez, 1'40.

Salts de llargada

1. Iguaran (Guipuzcoa); 6'14.

2. Marfio (Galícia); 6'08.

3. Fraga (Catalunya); 5'83.

4. Ester (Id.); 5'73.

5. Domínguez (Castella); 5'70.

6. González (Indep.); 5'66.

7. Fajó (Catalunya); 5'63.

8. Consegal (Id.); 5'61.

9. Gil (Castella); 5'51.

10. Fernández (Guipuzcoa); 5'47.

11. Celaya (Id.); 5'11.

12. Molina (Indep.); 5'08.

Classificació després de la primera jornada

1. Iguaran (Guipuzcoa); 2,921'74.

2. Marfio (Galícia); 2,939'80.

3. Gil (Castella); 2,744'82.

4. Fajó (Catalunya); 2,675'11.

5. Consegal (Catalunya); 2,569'37.

6. Fraga (Catalunya); 2,538'23.

7. Ester (Catalunya); 2,407'73.

8. Celaya (Guipuzcoa); 2,323'99.

9. González (Indep.); 2,142'94.

10. Fernández (Guipuzcoa); 2,134'09.

Molina Domínguez s'han retirat.

El Campionat de Catalunya per carretera

MARIAN CANYARDO TRIOMFA EN LA PRIMERA ETAPA

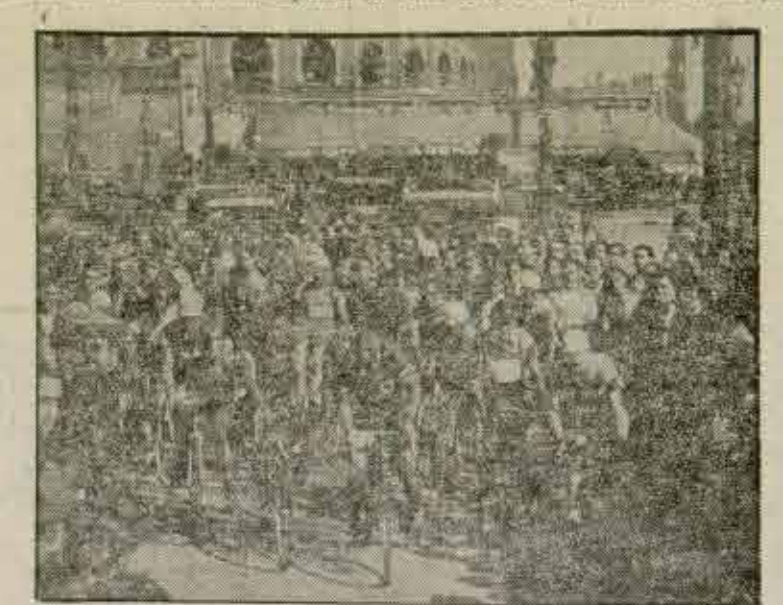
Ahí a la tarda, i damunt un circuit de 50 quilòmetres, compresos entre Barcelona i Vilanova, es disputa la primera etapa del Campionat de Catalunya de tots per carretera. Prengueren la sortida 36 corredors, entre els que hi figuraven tots els assos de la regió.

La cursa, tot i esser disputada a bon ritme, no ha estat molt disputada, havent arribat 18 corredors junts. Davant d'això, i atenent-se al reglament de la cursa, es disputa una cursa de 40 voltes dins el velòdrom de Vilanova, amb sprints cada 10 voltes.

Després de la classificació actual, quètz només amb les mateixes possibilitats de triomf, davant el poc avantatge de temps aconseguït pels primers classificats i per la igualtat de tots els participants.

Avui es corre la segona etapa, contra el rellotge de Vilanova a Barcelona, amb arribada al Parc.

Mitja hora després de l'arribada de l'últim classificat, es disputarà una tercera etapa dins el circuit de Vilanova.

Moment de la cursa donada la sortida als participants del Campionat de Catalunya de Ciclisme (Foto Sagarra.)

da deu voltes, havent-se registrat el següent resultat.

1. Marian Canardo, 4 h. 39 m. 25 segons.

2. Flaquer, 4 h. 40 m. 35s.

3. Bascuola, 4 h. 41 m. 05 s.

4. Campaña, 4 h. 41 m. 30 s.

5. Alvaraz, 4 h. 41 m. 35 s.

6. María Gascon, id. id.

7. V. Cebrian Ferrer, id. id.

8. Lluís Fajó, id. id.

9. Joaquim Olmos, id. id.

10. J. Ramos, id. id.

11. Camil Estar, id. id.

12. Cebrian Ellis, id. id.

13. Francesc Gascon, id. id.

14. Joan Jimenez, id. id.

15. A. Andrés Banchó, id. id.

16. Avengeritz, 4 h. 44 m. 45 s.

17. Pere Sant, id. id.

18. Francesc Borrell, id. id.

19. Amado Armado, 4 h. 45 m. 35 s.

20. Josep Botana, 4 h. 45 m. 35 s.

21. Pere Albina, 4 h. 45 m. 02 s.

22. Josep González, 4 h. 45 m. 02 s.

23. Rafael Pou, 4 h. 45 m. 40 s.

24. Jaume Pasas, 4 h. 45 m. 40 s.

25. Alexandre Fontels, 4 h. 45 m. 40 s.

26. Francesc Chiva, 4 h. 50 m. 25 s.

27. Manel Alfonso, 4 h. 57 m. 21 s.

28. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

29. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

30. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

31. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

32. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

33. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

34. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

35. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

36. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

37. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

38. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

39. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

40. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

41. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

42. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

43. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

44. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

45. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

46. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

47. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

48. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

49. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

50. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

51. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

52. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

53. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

54. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

55. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

56. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

57. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

58. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

59. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

60. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

61. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

62. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

63. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

64. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

65. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

66. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

67. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

68. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

69. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

70. J. Pineda, 4 h. 57 m. 21 s.

LES COMARQUES

TARRAGONA

AIXO JA ES EL SUMMUM, SENYORS!

El Síndic Agrícola de Vilaseca ha estat molt amb 250 pessetes perquè venia el pa deu cèntims més barat per quilò que el flequer d'aquella vila.

Aquesta gesta és tal calbre que no trobarem adjectius apropiats per a qualificar aquesta monstruositat.

Les dretes no en tenen prou amb escanyar els treballadors reduint-los tant com poden els jornals que a més la seva gosada arriba a intervenir aquelles mesures de defensa contra el seu despotisme, que tenen adoptades els treballadors organitzats en cooperatives i sindicats.

La difusió d'aquesta notícia que ens arriba de Vilaseca cal que sigui divulgada perquè tothom sapiga fins on hem arribat.

—Avui, en funció de tarda i nit començarà les seves tasques la companyia catalana que dirigeixen els notables aristòcrates Baró-Torres.

Les obres escolides per a la presentació del brillant conjunt que acompanya aquesta temporada al Teatre Principal, el vell Coliseu de la Rambla de Pau Ignasi, serà «La corona d'Espinas» i «El fill de senyor Goid».

Hom espera que aquesta temporada de teatre català tindrà l'assistència que es mereix del nostre poble. Per a obtenir això cal que però, hom doni un programa interessant i variat.

—Avui, al camp de la Pedrera, es disputaran una copa els equips del reserva del Tarragona F. C. i la Tarragonina a benefici del jugador Cecili Moreno.

—Hi ha gran entusiasme entre els transportistes de les nostres comarques per a assistir a l'Assemblea de Saragossa, en la qual hom té molta confiança i es creu que vindrà a portar una millora a l'actual situació insostenible d'aquests industrials.

—Hom diu que degut a l'heretisme alguns radicals de les nostres comarques pugnen per a separar certs centres de la direcció política de Madrid.

—El mercat de vins està encalimat seguit aquesta tonica els altres articles.

El tràfic d'embarcament al port continua molt animat.

Vi blanc camp, 8'5 a 9'5 rals grau i carrega. Vi negre, 8 a 8'5 id. id. id. Vi Priorat, 9 a 9'5 id. id. id. Vi Conca, 7 a 8 id. id. id.

Alcohol rectificat de vi 248 a 250 ptes. Hl.

Oli Camp Primera: 28 - 29 ptes. 15 quilos. Oli Camp, Segona 24 - 25 ptes. id. id.

Oli Tortosa Superior 28'50 - 27 ptes. id. id. Oli Tortosa corrent, 24'50 - 25 ptes. id. id.

No hi ha existència de Borges fruitat.

LLEIDA

Lleida 26 (per telèfon).

Contràriament al que s'havia dit, no s'ha celebrat cap assemblea del Partit Radical. Tant és així, que els capdavanters senyors Josep i Salustia Estadella han anat a Barcelona, i és diu que el viatge obeeix a treballar-se la presència del nou partit radical que ara és diu que formaran els disconformes amb les coses que passen, senyor Santamaría i altres.

La situació del Partit Radical Lleidà no pot esser més difícil i caòtica. Corren rumors sobre la reconversió al republicanisme esquerrista d'En Riu i l'ex-ministre Estadella, però es pot assegurar que no hi hauria ningú capaç de prendre's seriosament aquesta faccenda. Les dretes diuen públicament per la ciutat que també els radicals ni al cel.

Es aquesta la repercussió que ha tingut a Lleida l'afar del dia.

—Aquest matí s'ha celebrat a la caserna de la Panera un Consell de Guerra contra el caporal del cos d'infanteria Josep Latorre, acusat del delictes de sedició militar.

La causa ha quedat pendent de sentència.

—Segona ens hem pogut assabentar, el Consell de Guerra contra els 25 ciutadans d'Alamena, s'ha dictat pena de 18 a 6 mesos de presó.

—En aquesta ciutat continua existint un gran confusió entre els elements del partit radical. Sembla que els dissonants són en gran nombre.

Per a aquesta nit es esperava l'arribada del cap radical d'aquestes comarques, senyor Estadella.

Ha marxat cap a Barcelona el secretari general de la Generalitat, senyor Cunill.

REUS

Ahí migdia, al Saló d'Actes de l'Ajuntament

se celebrà la sessió de clausura del curs de pràctiques sanitàries que ha portat a terme el Centre Sanitari d'aquesta ciutat.

Després d'una breu inauguració del nou departament de desinfecció instal·lat a l'Institut Policlínic, i finalment un apat a l'Hotel Londres.

—El dia 6 de novembre, ocupant la tribuna de la Secció Excursionista del Centre de Lectura el senyor Josep M.ª Quilera, el qual donarà una conferència sobre el tema «La vida mantenença del comte Roussell».

—Dimecres, dia 30 d'octubre, a les deu de la nit, tindrà lloc al Centre de Lectura l'obertura del curs 1935-36. El secretari del Centre, llegirà la memòria corresponent i a continuació el president, senyor Jaume Roig i Padró, pronunciarà una conferència sobre el tema «La lluita de la medicina social per a la salut».

II SALO DE CREACIONS

I EXPOSICIO DE L'ART DEL VESTIR, DEL MOBLE I DE LES ARTS DECORATIVES

(Palau número 1 Exposició de Montjuïc)

AVUI, DIUMENGE

Està oberta l'Exposició de les dues del matí a les vuit de la nit

Entrada: UNA pesseta

TARDA, A LES QUATRE

Per a la gent menuda, deliciós espectacle

TEATRE DE PUTXINEL·LIS

A les 4'30. Sensacional! Sensacional! A la secció dels invents moderns (stand de l'

Decididament al
ASTORIA
L'ACTIU UNICA I EL GALANT
EMINENT EN LLUITA VIBRANT
I APASSIONADA

HEPBURN
BOYER
CORAZONES
ROTOS

Reserveu les vostres localitats amb
anticipació en la taquilla ASTORIA
Teléfono 14632

Un film RADIO... Naturalment!

Rafael
HEPBURN
BOYER
CORAZONES
ROTOS

CORAZONES ROTOS

Director: Phillip Moeller. In-
terprets: Katherine Hepburn,
Charles Boyer, John Bea,
Jean Harlow

Es tracta d'un film fet per una
«vedette». Això vol dir que tot
supeditat al seu llum. L'assump-
te compta poc en aquesta mena de
films. Tan poc que, pel contrari, les
situacions seran forçades a gust del
realitzador per a donar lloc a un pri-
mer pla continu de l'artista base uni-
ca de la producció.

Es natural que en aquests casos
es porti al paper central no solam-
ent una «vedette» de renom, sinó,
ensens una actriu veritablement in-
tel·ligent. Si solament reuneix la pri-
mera condició el film resultarà d'una
banalitat manifesta. En el segon
pot resultar fins i tot un film accepta-
ble.

En el cas present l'artista és Ka-
therine Hepburn. Això vol dir que,
per estar reunides en ella les dues
condicions esmentades, el film es co-
loca en el segon cas. És a dir: que
aconsegueix retenir l'atenció del pù-
blic i fer-se acceptar, si més no, fa-
vorablement.

Ja és ben ingrata la tasca d'una
actriu quan se li proporcionen as-
sumptes d'evident inconsistència. In-
grata perquè generalment el seu es-
forç ha d'ésser multiplicat i amb tot
això moltes vegades els resultats no
són massa feliços. Aci Katherine
Hepburn, a la qual s'ha confiat un
personatge mancat en absolut de so-
lidesa, ha de posar a contribució tota
la seva ductilitat artística, tota la
seva intel·ligència, no per a reeixir,
sinó per a donar al públic un motiu
d'interès. I val a dir que aconsegueix
d'aquest, dominant absolutament en
la seva atenció i emparant-se per
complet en el lleng, en el qual, per
altra banda, acostuma a mostrar-
se's continuament en magnífics pri-
mers plans, i ens dona en tot mo-
ment la sensació exacta de les seves
més lleugeres reaccions anímiques.
Certament el film resulta agraït,
però és Katherine Hepburn la que
actua davant nostre, i amb el seu
treball ens fa oblidar moltes altres
coses.

JOSEF SAGRE

EL CINEMA

«Don Quintín, el Amargao»
vist pels empresaris del
Capitol

Per casualitat vàrem trobar-los en
entrar al Capitol. Ells, els amics So-
ler i Xicota, dirigents de l'empresa
Capitol, sortien del cinema per a
anar a continuar la seva tasca. Visi-
tes a les cases il·lustrades, preparació
de les proximes estrenes, visió de
material. Tanta feina, tot el dia
al carrer d'una casa a l'altra. Era
ben difícil, doncs, de trobar-los mai
al seu despatx. Hi havíem fet ja in-
timitat cinc visites. No cal dir com
ens alegràrem, doncs, d'aquella ca-
sualitat que ens els il·lustrava a les nos-
tres mans.

—Puja al cotxe i acompanya'ns —
ens digué el senyor Soler—. Entre-
tant parlarem una estona.

—Sempre es agrada de conversar
amb els amics i distreure's una mica
de la feina —afegí el senyor Xicota.
—Doncs, esteu equivocats —li res-
ponguérem mentre pujàvem al fia-
mant Ford del dinamic Soler—. Pre-
cisament us cercava per a recollir
unes impressions sobre l'actual tem-
porada del Capitol.

—Això ja pots veure-ho tu mateix.
Per la nostra part —ens digué el se-
nyor Soler— no podem dir-te altra
cosa que estem més que satisfets. El
públic ha correspost als nostres es-
forços de forma que nosaltres, opti-
mistes sempre, mai no hauríem pogut
somniar això ens estimula a esta-
blir la nostra programació exclusi-
vament a base de grans exclusives
que corresponguin, per la seva im-
portància i pel seu caràcter, al que
reclama el nostre públic.

El senyor Soler s'ha embalat. A-
quest xicot quan deixa lliures els
frens no es detura fàcilment. Sovint

espurneja el seu diguem-ne monòleg
—perquè ni Xicota ni nosaltres po-
dem intervenir— d'exclamacions ben
tipiques i enrevessades que ens fan
esclatar en franques riallades.

Heus aci, poc més o menys, el que
ens ha dit:
—Nosaltres estem disposats a tota
mena de sacrificis mentre contem-
plem l'escalat del públic. Al Capitol no
hi passaran més que pel·lícules esco-
lides. Podran costar-nos un milió de
la cara, però ni passaran, i ja sap-
prou be que quan ens proposem una
cosa la fem, sigui com sigui. La pro-
xima estrena sera «Don Quintín, el
Amargao». Testaranyes? Ah, en creia
que feies aquest postat perquè et sor-
prenia! Fes-te el carrec del que ha
d'ésser quan hem decidit projectar-
la. És quelcom formidable! ¡Si no ho
nas de reproduir en lletres de motllo
et dire que ni King Vidor! No riguis,
no. Quan la vag veure de prova, en-
sortir, el primer que vag fer, sense
saber si podria contractar-la o no,
fou trametre un telegrama a Filmó-
fono, de Madrid felicitant-los xar-
rosament i acompanyant les felicitat-
cions d'una serie de qualificatius que
no et repetixo ara perquè no són
per posar-los a les planes d'un diari
i tu fores capaç de fer-ho literal-
ment.

En Xicota assentí amb el cap.
El senyor Soler continuà:
—«Que li mancava a la majoria
de les produccions espanyols? ¡Doncs
els mancava tot això que té «Don
Quintín el Amargao»! Un assumpte
veritablement interessant, ací, o si-
gué moviment, varietat. Veritable
qualitat cinematogràfica. Tu ja saps
que he presut entre el film americà

CINEMA PARIS

Demà, dilluns: INAUGURACIO REESTRENES
de la temporada 1935-36
GRANDIOS PROGRAMA

Avui
Matinals a les 10'30
Carole Lombard en
LA NOVIA ALEGRE
i Kate de Nagy en
TURANDOT
amb el popular
galant
WILLY FRITSCH

UNA VENECIA CELESTIAL (documental)
DIA DE FIESTA (dibuix)
La graciosa comedia
SABADO, DOMINGO Y LUNES
per Pierre Brasseur i Irene de Zilahy
i la formidable creació de PAUL HEBRIGER
VAISES DEL NEVA
Tot l'encis nostàlgic de la música russa, la meravella dels vaissos
de Strauss... La seva gloria! Els seus amors!
UN FILM UNIC I SUPERIOR A TOTS ELS DEL SEU GÈNERE

i el tinc ficat dintre de la sang.
Doncs calcula el que ha d'ésser «Don
Quintín el Amargao», perquè jo et
digué que no te res a envejar a la
producció d'aquell país. Ni la seva
frescor, ni la seva espontaneïtat, ni
la seva lleugeresa. És a dir, es tracta
d'un film a l'altre? He dit un film!
—Home! —vag poder dir final-
ment—. Em sembla molt d'entusias-
me el teu.

—Es que tu no saps de la missa
la meitat, però ja el veuràs i em do-
nars la conteste. A mes, vag a pre-
sentar-lo amb tota propietat, amb
tots els honors. De moment la nostra
sala estrenarà per aquest film el seu
vestit nou. Ha estat l'oració de cap
a peu i s'ha instal·lat definitivament
el «Western Electric». Vull que nin-
gu no perdi una sola paraula del
suavíssim diàleg d'aquesta producció
eminentment espanyola i essen-
cialment cinematogràfica.

El senyor Soler s'ha desfogat del
tot. Acabem d'arribar. En Xicota s'ha
fet elefòne amb la preula i ha

començat a parlar de política. I com

i ara, a esperar que els entusias-
mes de l'amic Soler siguin plena-
ment justificats. Sincerament no de-
siguem altra cosa.

CAPITOL

6 DIES DE PLENS IMPONENTS, 6!
Taquilles tancades abans de començar
les sessions

Recomanem la màxima puntualitat
a fi d'evitar aglomeracions
HA ESTAT PRECISA UNA NOVA SESSIÓ A LES 3'15

WARNER BROS FIRST NATIONAL *****

JAMES
CAGNEY
CONTRA EL IMPERIO DEL
CRIMEN

MATINAL: A les 10'30 - TARDA: Sessió continua a partir
de les 3'15 fins a les 12'30

CONTRA EL IMPERIO DEL CRIMEN
es projecta a les 11'30 del matí, i a les 3'15, 5'55, 8'30 i 11

LA
MILJER
TRIUNFA

LEDA LACKEY
no la coneixiem... Ara sabem que té
una figura magnífica... Res més.
Perquè de les seves dots artístiques,
repetim que no en sabem res. La
Warner Bros, a la qual pertany Leda,
ens la presentarà aviat

AVUI

Una escena de «Don Quintín, el Amargao»

Demà, nit, en Sessió de Gala

COLISEUM
UN FILM DE
CECIL B. DEMILLE
con **Loretta YOUNG**
Henry WILCOXON
50 ESTRELLAS MÁS
Y 8.000 ARTISTAS
Las Cruzadas

Apresseu-vos a prendre localitat per a demà, o el dimarts, dimecres i dijous, tarda i nit

La versió espanyola de «La
Dama de las Camelias», al
Tivoli

La versió espanyola de «La dama
de las Camelias», ha obtingut tal
èxit a qualsevol lloc que s'ha pre-
sentat, que aquest ha transcendit a
tots els àmbits, i els propietaris de
la cinta, a pres del públic, per tal
de complir les impacions de
quants coneixien l'època que enclo-
va la versió d'aquesta famosa obra de
Dumas, han insistit perquè fos
presentada en un dels millors salons
de Barcelona.

El desig de tants espectadors ha
estat acomplert gràcies a la presen-
tació al Tivoli de la versió espanyola
d'aquest film, que interpreten me-
ravellosament Iyonne Printemps i el
actor Pierre Fresnay, sota la direcció
de Fernand Rivers.

L'obra de Dumas, en aquesta ver-
sio espanyola, cobra valors insospit-
ats, accents d'una tendresa i emo-
nivitat fins avui desconeguts. La me-
ravellosa novel·la de «Margarida Gau-
dier», la dona que sabe sacrificar-se
per un amor veritable, aquesta figu-
ra, la més deliciosa i admirable de
tota la literatura romàntica, cobra
valors humans i atractius que mai
no pot tenir al cinema ni al teatre.

Els amants dels films romàntics
quants coneixen l'obra immortal de
Dumas i gaudixen veient una re-
presentació perfecta d'aquesta he-
roïna tantes vegades interpretada,
tenen ocasió d'admirar la millor in-
terpretació oral i anímica que s'ha
portat a cap d'aquesta dona tot amor
i abnegació.

«La hija de Juan Simón», pro-
ducció nacional Filmofono
núm. 2, en ple rodatge

Els estudis cinematogràfics Ropten-
ce de Madrid registren aquests dies
una extraordinària activitat. La fil-
lació de la pel·lícula de «Sobrevivint
«La hija de Juan Simón», en plena
marxa, ocupa tot el temps de que
disposa a l'objecte d'accelerar l'a-
nomenada Producció Nacional Filmó-
fono número 2 i poder-la oferir im-
mediatament al públic, en la data
pressupostada.

La disciplina rigorosa que va esser
seguida durant l'edició de «Juan Simó-
n», «La hija de Juan Simón», di-
rector, interprets i tècnics estan pas-
sant les hores més difícils que són
les de febre d'una labor fecunda.

La versió espanyola de «La
Dama de las Camelias», al
Tivoli

Aquestes millores quedaran acaba-
des aquesta mateixa setmana, i con-
tinuaran amb la presentació dels pro-
grames extraordinaris dels films de la
temporada 1935-36, que s'alternaran
cada setmana de manera per demés
atractiu i suggestiu, com a mínim
hi hauran dos grans films pel pro-
grama, de dimis a dimicres, amb
canvi de nous films de dijous a di-
menge.

Entre els títols de les pel·lícules la
propaganda de les quals hem vist ex-
posada al vestíbul del Pathe Palace
per a la seva imminent exhibició, hi
ha d'interressants, com per exem-
ple: «vampiresas 1936», «los mis-
seros de París» (que tornen comedia
la base del programa del proper di-
umars, dia 28), «la mujer divorciada»,
«la tela de araña», «el que sin puer-
to», «nuestra hija», «la novia de
Frankenstein», «el que compra un ni-
ño», «la loteria del amor», «el jura-
mento de Lagartijas», «el caballero
del roble Berger», etc., etc.

No es d'estranyar que amb aquests
aliments el Pathe Palace atenci el ja
destacat lloc que venia ocupant en-
tre els nostres millors cinemes popu-
lars.

SENYORES
SENYORETES

El film per vosaltres tan esperat

LA DAMA DE LAS CAMELIAS

Versió espanyola
i la comedia arrevisada
A BAILAR, MUCHACHAS
Avui, estrena
a l

TIVOLI

Fantasio

Gustav Froelich

l'actor que triomfa
en

Barcarola

La més original i
passionant aventura
en el
marc meravellós
de
Venècia
Avui:
Matinal a les 11

AVUI

La inquieta jornada d'ahir, a Madrid
'espera amb ansietat la sessió de demà

Aleshores retornaran a la masia, un d'ells portava a l'espallina la calçeta en què quedo.

I com sigui que aci la mestressa i la seva filla — els dos nois es troaven fora en aquests moments —, miraren aquella calçeta així com si fos una sorpresa i, recollides, un d'aquells senyors, somrient, els digué:

—Es un tresor, senyores; val tant la calçeta com el que hi ha a dins. Feia molts anys que la teníem enterrada aci; des de la guerra dels francesos, segons es despren de les nostres documentacions. Pertanyia a un gran senyor...

—Els seus senyors, en què ho feren posar tant a mi, com a la noia.

—No us digueren quin valor contenia més o menys aquella calçeta?

—No, això, no. El que si puc dir-vos és que en arribar a Girona anaren a dipositar-la en un Banc, segons ha pogut assabentar-se un dels meus fills.

—Donc ha fet algunes gestions per tal de saber en quin banc es troba la calçeta esmentada i a quant ascendeix el xifre que conté, i, segons s'ha assegurat, el valor total puja gairebé a 100.000 duros.

—El nom de l'entitat bancària en absténiem de publicar-lo.